

แผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปี

พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐

เทศบาลตำบลบ้านลือ

อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านและหมู่บ้านหรือตำบลและเทศบาลแบ่งเขตการปกครองเป็น ๒ เขต ดังนี้

เขต ๑ มีทั้งหมด ๕ หมู่บ้าน ประกอบด้วย

- หมู่ที่ ๑ บ้านลิ้นฟ้า
- หมู่ที่ ๒ บ้านลิ้นฟ้า
- หมู่ที่ ๓ บ้านสวนมอญ
- หมู่ที่ ๔ บ้านหวาย
- หมู่ที่ ๕ บ้านหนองแขว

เขต ๒ มีทั้งหมด ๔ หมู่บ้าน ประกอบด้วย

- หมู่ที่ ๖ บ้านป่าดวน
- หมู่ที่ ๗ บ้านโนนสำราญ
- หมู่ที่ ๘ บ้านหนองโล
- หมู่ที่ ๙ บ้านหนองแก

ตำบลลิ้นฟ้า อำเภोजตุรพัคตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด ตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภोजตุรพัคตรพิมาน ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ประมาณ ๑๔ กิโลเมตร ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๒ ของตำบลลิ้นฟ้า อำเภोजตุรพัคตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด หมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลลิ้นฟ้า ได้มีการรวมกลุ่มขึ้นหลายอาชีพ เช่น กลุ่มเกษตรกร กลุ่มเพาะเห็ด กลุ่มเลี้ยงโค ทั้งนี้เพื่อเป็นการเสริมรายได้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่ เทศบาลตำบลลิ้นฟ้ามีถนนลาดยางอยู่ ๒ เส้น ทำให้การจราจรเข้าสู่ตัวเมืองมีความสะดวก และรวดเร็ว พร้อมทั้งมีรถยนต์โดยสารวิ่งผ่านตลอดทั้งวัน ทำให้การจราจรไปมาระหว่างตัวเมืองสะดวกยิ่งขึ้น

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศของเทศบาลมีลักษณะเป็นที่ราบสูง ตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง เป็นพื้นที่สำหรับที่อยู่อาศัยประมาณ ๔๐% เป็นพื้นที่สำหรับการเกษตร ๖๐ % มี ๓ ฤดูกาล (ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว)

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศมีลักษณะร้อนชื้น อากาศเปลี่ยนแปลงไปตามฤดู ซึ่งมี ๓ ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนมีนาคมไปจนถึงกลางเดือนพฤษภาคม อากาศร้อนและแห้งแรง แต่บางครั้งอาจมีอากาศเย็น บ้างครั้งเกิดพายุฝนฟ้าคะนองและลมกระโชกแรงหรืออาจมีลูกเห็บตกก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนทุกปี เรียกว่า “พายุฤดูร้อน” อากาศร้อน จะมีอุณหภูมิระหว่าง ๓๕ – ๓๙.๙ องศาเซลเซียส ร้อนจัด มีอุณหภูมิประมาณ ๔๐ องศาเซลเซียสขึ้นไป

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ฝนตกมากในช่วงเดือน พฤษภาคม – ตุลาคม แต่อาจเกิด“ช่วงฝนทิ้ง” ซึ่งอาจนานประมาณ ๑ – ๒ สัปดาห์หรือบางปีอาจเกิดขึ้นรุนแรงและมีฝนน้อยนานนับเดือน ในเดือนกรกฎาคม แต่ในเขตเทศบาลไม่เคยเกิดอุทกภัยรุนแรง มีฝนตกเฉลี่ยประมาณ ๙๐๐ มิลลิเมตร

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ในช่วงเดือนธันวาคมราว ๑-๒ สัปดาห์ เป็นช่วงเปลี่ยนฤดูจากฤดูฝนเป็นฤดูหนาว อากาศแปรปรวนไม่แน่นอน อาจเริ่มมีอากาศเย็นหรืออาจยังมีฝนฟ้าคะนอง อากาศหนาวอุณหภูมิต่ำสุด ประมาณ ๑๒ องศา

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย ประมาณ ๗๕% ดินลูกรังประมาณ ๑๕ % ลักษณะดินในพื้นที่เป็นดินเหนียวประมาณ ๑๐ %

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีแหล่งน้ำที่ใช้สำหรับ อุปโภค-บริโภค ทุกหมู่บ้านแห่งเคยเป็นแหล่งน้ำที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและเทศบาลได้ดำเนินการปรับปรุงก่อสร้างขึ้นใหม่เพื่อเพียงพอกับการอุปโภคและบริโภคของประชาชน ดังนี้

ลำห้วย	๒	แห่ง	สระน้ำ	๖	แห่ง
หนองน้ำ	๘	แห่ง	บ่อน้ำตื้น	-	แห่ง
ลำคลอง	-	แห่ง	บ่อบาดาล	๕	แห่ง
บึง	-	แห่ง	อ่างเก็บน้ำ	-	แห่ง
แม่น้ำ	-	แห่ง	ฝาย	๒	แห่ง
อื่นๆ (ระบุ)	-	แห่ง	เหมือง	-	แห่ง

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ในเขตเทศบาลไม่มีป่าไม้ แต่มีต้นไม้ที่ชาวบ้านปลูกลักษณะของไม้เป็นไม้ยืนต้น ผลัดใบ

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

เทศบาลได้จัดตั้งหมู่บ้านในเขตเทศบาล มีทั้งหมด ๙ หมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านมีกรรมการซึ่งเป็นตัวแทนของหมู่บ้าน ๙ คน ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดจ้างของเทศบาล ประชาชนให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดี ปัญหาคือการแข่งขันทางการเมืองค่อนข้างสูง มีจุดที่น่าสังเกตคือ มีการย้ายเข้าย้ายออกช่วงที่จะมีการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภา นายกเทศมนตรี โดยเฉพาะ การคัดเลือกผู้ใหญ่บ้าน การแก้ไขปัญหาของเทศบาลคือ ขอความร่วมมือ ผู้นำ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้ระมัดระวัง สอดส่องพฤติกรรมและให้รายงานอำเภอทราบ การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เกี่ยวกับข้อกฎหมายของการเลือกตั้งที่กระทำได้และทำไม่ได้ให้ประชาชนได้รับทราบ ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นเทศบาลก็ได้พยายามแก้ไข โดยเรื่องจากการประชุมประชาคมท้องถิ่นทุกหมู่บ้านในเขตเทศบาล ในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล

๒.๑ เขตการปกครอง

เดิมเป็นเขตการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลคูน้อย และได้แยกตัวออกมาเมื่อปี ๒๓๖๕ ได้เปลี่ยนชื่อมาเป็นบ้านล้นฟ้า และได้ตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลล้นฟ้าตามลำดับ เมื่อปี ๒๕๑๕ แยกออกมาเป็นหมู่ที่ ๒ ตำบลล้นฟ้า แต่ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลล้นฟ้าได้ดำเนินการจัดตั้งและเปลี่ยนแปลงฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล ซึ่งประชาชนภายในเขตพื้นที่จำนวน ๙ หมู่บ้านและมติที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลล้นฟ้ามีมติเห็นชอบให้จัดตั้งและเปลี่ยนแปลงในคราวประชุมสภา สมัยสามัญ สมัยที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ อาศัยอำนาจตามในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นเทศบาลตำบลล้นฟ้า ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ มีพื้นที่ทั้งหมด ๒๐.๖๙ ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ ๑๓,๐๐๐ ไร่ ตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอจตุรพักตรพิมาน ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ประมาณ ๑๔ กิโลเมตร

อาณาเขตของเทศบาลตำบลล้นฟ้า

ทิศเหนือ	จดกับตำบลคูน้อย และตำบลประชาพัฒนา อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม
ทิศใต้	จดกับตำบลบ้านฝาง อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด
ทิศตะวันออก	จดกับตำบลคูน้อย อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด
ทิศตะวันตก	จดกับตำบลโพธิ์ชัย อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม

เทศบาลแบ่งเขตการปกครองดังนี้

เขต ๑ มีทั้งหมด ๕ หมู่บ้าน ประกอบด้วย

- หมู่ที่ ๑ บ้านล้นฟ้า
- หมู่ที่ ๒ บ้านล้นฟ้า
- หมู่ที่ ๓ บ้านสวนมอญ
- หมู่ที่ ๔ บ้านหวาย
- หมู่ที่ ๕ บ้านหนองแซว

เขต ๒ มีทั้งหมด ๔ หมู่บ้าน ประกอบด้วย

- หมู่ที่ ๖ บ้านป่าดวน
- หมู่ที่ ๗ บ้านโนนสำราญ
- หมู่ที่ ๘ บ้านหนองโล
- หมู่ที่ ๙ บ้านหนองแก

๒.๒ การเลือกตั้ง

เดิมเทศบาลได้แบ่งเขตการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลลิ้นฟ้า ทั้งเขตเทศบาลเป็น ๑ เขตเลือกตั้ง สมาชิกสภาออกเป็น ๒ เขต ดังนี้

เขตเลือกตั้งที่ ๑ ประกอบด้วย ชุมชน

เขตเลือกตั้งที่ ๒ ประกอบไปด้วย ชุมชน

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลลิ้นฟ้าส่วนใหญ่ร่วมกิจกรรมทางการเมืองเสมอมาและประชาชนในเขตเทศบาลยังมีส่วนร่วมในการบริหารงาน การช่วยเหลืองานเทศบาล เสนอแนะในกิจกรรมของเทศบาลในการดำเนินงานต่างๆ เช่น การประชุมประชาคมในการจัดแผนพัฒนาเทศบาลประชุมประชาคมแก้ไขปัญหาความยากจน ฯลฯ

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชาย	หญิง	รวม	ครัวเรือน
๑	บ้านลิ้นฟ้า	๒๑๕	๒๔๖	๔๖๑	๑๒๕
๒	บ้านลิ้นฟ้า	๓๓๙	๓๔๕	๖๘๔	๑๔๕
๓	บ้านสวนมอญ	๒๐๔	๑๙๓	๓๙๗	๑๑๓
๔	บ้านหวาย	๑๔๗	๑๖๔	๓๑๑	๘๐
๕	บ้านหนองแขว	๑๗๔	๑๖๓	๓๓๗	๗๔
๖	บ้านป่าดวน	๔๐๙	๔๐๙	๘๑๘	๑๘๒
๗	บ้านโนนสำราญ	๓๔๕	๓๖๗	๗๑๑	๑๘๕
๘	บ้านหนองโล	๑๔๔	๑๔๐	๒๘๔	๖๗
๙	บ้านหนองแก	๒๖๔	๒๕๙	๕๒๓	๑๒๔
รวม		๒,๒๔๑	๒,๒๙๑	๔,๕๔๒	๑,๐๙๕

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

เทศบาลตำบลลิ้นฟ้า อำเภोजตุรพัทธรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด

	หญิง	ชาย	หมายเหตุ
จำนวนประชากรเยาวชน	๔๒๓	๔๕๙	อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี
จำนวนประชากร	๙๘๕	๙๔๒	อายุ ๑๘-๖๐ ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	๓๓๘	๓๐๗	อายุมากกว่า ๖๐ ปี
รวม	๑,๗๔๖	๑,๗๐๘	ทั้งสิ้น ๔,๔๕๔ คน

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุ ๑๕ – ๖๐ ปีเต็ม ร้อยละ ๙๙ อ่าน เขียนภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ ๖ – ๑๔ ปี ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หรือเทียบเท่า และที่ไม่ได้เรียนต่อมีงานทำ ร้อยละ ๙๙ ด้านการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ปัญหา คือ ยังไม่สามารถที่จะแข่งขันกับเมืองใหญ่ๆ ได้ การแก้ปัญหาของเทศบาล ได้จัดกิจกรรมให้กับเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การสนับสนุนอาหารเสริมนม อาหารกลางวัน ในหับทางโรงเรียนในเขตพื้นที่ และร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ กับทางโรงเรียน

การศึกษา ข้อมูล ณ ปัจจุบัน

สังกัด	สพฐ.	เทศบาล ตำบลลิ้นฟ้า
๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลลิ้นฟ้า		๓ แห่ง
- จำนวนครูผู้ดูแลเด็ก	๕	๕ คน
- จำนวนผู้ดูแลเด็ก	๕	๑ คน
- จำนวนนักเรียน	๙๓	๙๓ คน
๒. โรงเรียนสังกัด สพฐ. ในพื้นที่เทศบาล	๑ แห่ง	
๒.๒ ระดับประถมศึกษา		
- จำนวนครู	๑๐ คน	
- จำนวนห้องเรียน	๑๐ ห้อง	
- จำนวนนักเรียน	๒๒๑ คน	

๔.๒ สาธารณสุข

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในชุมชน เช่นกัน ได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน โรคเอดส์ โรคไข้เลือดออก มือ-ปาก-เท้าในเด็ก และโรคอื่นๆ อีกมาก มีสถิติเข้ารับการรักษายาบาล ปัญหาคือประชาชนบางรายไม่ยอมไปคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี การแก้ไขปัญหาคือ เทศบาลและหน่วยงานสาธารณสุข โรงพยาบาลได้จัดกิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้ชุมชนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่ง ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ต้องเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี สำหรับเด็กแรกเกิด - ๖ ปี ผู้ปกครองสามารถเลี้ยงดูตรงตามเกณฑ์มาตรฐาน มีเพียง ๑ ราย เท่านั้น ดีไม่ตรงตามเกณฑ์มาตรฐาน จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน บางครัวเรือนไม่ได้กินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ การใช้ยาเพื่อบำบัดอาการเจ็บป่วยที่ไม่เหมาะสม การออกกำลังกายยังไม่สม่ำเสมอ และประชากรส่วนมากไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ ปัญหาเหล่านี้เทศบาลพยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ไข โดยร่วมมือกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาคือ

(๑) หน่วยงานด้านสาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลลั่นฟ้า จำนวน ๑ แห่ง

(๒) สถานการณ์/ปัญหาสุขภาพ (อำเภอจตุรพักตรพิมาน)

ลำดับที่	โรค ที่ต้องเฝ้าระวังทางด้านระบาดวิทยา	ผู้ป่วย (ราย)	ผู้เสียชีวิต (ราย)
๑	โรคอุจจาระร่วง	๑๖	-
๒	โรคระบบทางเดินอาหาร อาหารเป็นพิษ	๓	-
๓	โรคไข้เลือดออก	๑	-
๔	โรคปอดบวม	๑	-
๕	โรคตาแดง	๑	-
๖	โรคคางทูม	-	-
๗	โรคสงสัยหูดับ	-	-
๘	โรคหนองใน	-	-
๙	โรคไข้ไม่ทราบสาเหตุ	-	-
๑๐	โรคมือเท้าปาก	-	-
๑๑	โรคอีสุกอีใส	-	-

๔.๓ อาชญากรรม

เทศบาลไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชน และทำลายทรัพย์สินของราชการ ซึ่งเทศบาลก็ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าว จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่าส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาคือจากข้อมูลที่สำรวจพบว่ามี ๙ ครัวเรือน ที่ไม่มีการป้องกันอุบัติเหตุ อาชญากรรม วิธีการแก้ปัญหาของเทศบาลที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่เป็นที่สาธารณะ ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยก ก่อสร้างหอนาฬิกาบอกเวลาและลูกศรบอกทาง รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหา คือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอกำลังจาก ตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ทางเทศบาลจะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในชุมชนของเทศบาล จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรจตุรพักตรพิมานได้แจ้งให้กับเทศบาลทราบนั้นพบว่าในเขตเทศบาลมีผู้ที่ติดยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากกว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานของเทศบาลที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาของเทศบาลสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เทศบาลก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

ตามที่เทศบาลตำบลลิ้นฟ้า ได้ดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลพื้นฐานในเขตเทศบาลตำบลลิ้นฟ้า ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อนำผลการสำรวจมาพิจารณาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้แก่ชุมชน ผลการสำรวจพบว่าประชาชนในเขตเทศบาลพบว่า ประชากรที่สูบบุหรี่ จำนวน ๓๐๐ คน ดื่มสุรา ๑๗๑ คน

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

เทศบาลได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

๑. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
๔. ตั้งโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
๕. ตั้งโครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านคนจน

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

ในเขตเทศบาลมีระบบบริการพื้นฐาน ดังนี้

๕.๒ การไฟฟ้า

การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากพื้นที่ที่มีความต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างนั้นยังไม่เป็นที่สาธารณะ เทศบาลจึงไม่สามารถดำเนินการได้เช่นเดียวกับถนน การแก้ปัญหาคือประสานความร่วมมือกันหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ เทศบาลก็ได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน ปัจจุบันในเขตเทศบาลมีไฟฟ้าใช้ ดังนี้

(๑) จำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า ๑,๑๑๕ หลังคาเรือน

(๒) ไฟฟ้าสาธารณะ จำนวน ๒๙ จุด ครอบคลุมถนนทุกสายในเขตเทศบาล

๕.๓ การประปา

การประปา เทศบาลมีกิจการประปาเป็นของตนเอง สามารถให้บริการได้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ และมีน้ำใช้ตลอดทั้งปี ปัญหาคือ มีข้อร้องเรียนเรื่องน้ำประปาขุ่นบ่อยครั้ง สาเหตุเนื่องจากเป็นท่อประปาเก่าเกิดการตกตะกอนของน้ำ และไม่มีแหล่งน้ำดิบในการผลิตประปาต้องขอใช้จากพื้นที่อื่นทำให้มีค่าใช้จ่ายมาก ประปาของเทศบาลยังไม่สามารถที่จะผลิตเป็นน้ำประปาสำหรับบริโภคได้ ต้องใช้งบประมาณสูงมากในการดำเนินการ ปัจจุบันเทศบาลยังไม่ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำสามารถที่จะจัดหาน้ำดิบสำหรับผลิตประปาให้ชุมชนได้ การแก้ปัญหาคือ การลงพื้นที่ดำเนินการแก้ไขตามจุดที่เกิดปัญหาในทันที การพิจารณาโครงการต่างๆ ที่ไม่สามารถดำเนินการได้นั้น เช่น โครงการก่อสร้างโรงสูบน้ำส่งน้ำและเก็บสารเคมีการประปา ฯลฯ เทศบาลก็นำบรรจุในแผนพัฒนาสามปีเพื่อที่จะพิจารณาดำเนินการในปีต่อไป เมื่อมีงบประมาณและความจำเป็นก็สามารถดำเนินโครงการได้ต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนต่อไป ปัจจุบันประชาชนมีประปาใช้ ดังนี้

(๑) จำนวนครัวเรือนที่ใช้น้ำประปา ๑,๑๑๕ หลังคาเรือน

(๒) หน่วยงานเจ้าของกิจการประปา ของเทศบาลตำบลลิ้นฟ้า ๑ แห่ง

(๓) ปริมาณการใช้น้ำประปาเฉลี่ย ๕๐๐ – ๕๕๐ ลบ.ม. ต่อวัน

(๔) แหล่งน้ำดิบที่ใช้ผลิตน้ำประปาได้จาก

แม่น้ำชี (-)

สระน้ำหนองใหญ่ (/) (แหล่งน้ำผิวดิน)

แหล่งน้ำใต้ดิน (-)

๕.๔ โทรศัพท์

(๑) จำนวนโทรศัพท์สาธารณะในเขตพื้นที่	จำนวน	-	หมายเลข
(๒) จำนวนโทรศัพท์ส่วนบุคคล	จำนวน	๑๐๐%	หมายเลข
(๓) จำนวนชุมสายโทรศัพท์จำนวน	จำนวน	๓	ชุมสาย
(๔) ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข	จำนวน	๑	แห่ง
(๕) หอกระจายข่าวในพื้นที่ให้บริการได้ครอบคลุมร้อยละ ๑๐๐ ของพื้นที่เทศบาล			

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

(๑) มีไปรษณีย์ จำนวน ๑ แห่ง ให้บริการ เวลา ๐๘.๐๐ – ๑๖.๐๐ น. ในวันจันทร์ – เสาร์ (วันเสาร์ครึ่งวัน) หยุดวันอาทิตย์

๕.๖ เส้นทางคมนาคม

ในเขตเทศบาลมีเส้นทางคมนาคมในพื้นที่เทศบาลที่เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ร้อยละ ๗๐ เป้าหมายคือต้องการให้ได้มากกว่านี้หรือร้อยละ ๑๐๐ โดยผู้บริหารมีนโยบายที่จะดำเนินการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทุกสาย ปัญหาคือ เทศบาลไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะ จะดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อต้องเป็นที่สาธารณะ ปัจจุบันเทศบาลมีเส้นทางคมนาคม ดังนี้

(๑) การคมนาคม การจราจร

เส้นทางคมนาคมที่ใช้ติดต่อในเขตเทศบาลและพื้นที่ใกล้เคียงมีดังนี้

๑.๑) ทางหลวงแผ่นดิน

- หมายเลข ๔๕๐๐๐๒

๑.๒) สะพาน จำนวน ๑ สะพาน

๑.๓) การจัดการขนส่งมวลชน ประกอบด้วย

- รถโดยสารประจำทาง สายร้อยเอ็ด-ปทุมรัตน์

๑.๔) ถนน

ถนนในความรับผิดชอบของกรมทางหลวง จำนวน ๒ สาย

สภาพถนน คอนกรีต จำนวน - สาย ระยะทาง - กม.

ลาดยาง จำนวน ๑ สาย ระยะทาง ๒.๔๐ กม.

ลูกรัง จำนวน - สาย ระยะทาง - กม.

ถนนในความรับผิดชอบของกรมโยธาธิการและผังเมือง จำนวน ๑ สาย

สภาพถนน คอนกรีต จำนวน - สาย ระยะทาง - กม.

ลาดยาง จำนวน ๑ สาย ระยะทาง ๐.๓๔ กม.

ลูกรัง จำนวน - สาย ระยะทาง - กม.

ถนนในความรับผิดชอบของ กรม. กลาง	จำนวน	-	สาย	
สภาพถนน คอนกรีต	จำนวน	-	สาย ระยะทาง	- กม.
ลาดยาง	จำนวน	-	สาย ระยะทาง	- กม.
ลูกรัง	จำนวน	-	สาย ระยะทาง	- กม.
ทางหลวงท้องถิ่น	จำนวน	-	สาย	
สภาพถนน คอนกรีต	จำนวน	-	สาย ระยะทาง	- กม.
ลาดยาง	จำนวน	-	สาย ระยะทาง	- กม.
ลูกรัง	จำนวน	-	สาย ระยะทาง	- กม.
ถนนของท้องถิ่น เทศบาลตำบลลิ้นฟ้า	จำนวน	๒๓	สาย	
สภาพถนน คอนกรีต	จำนวน	๒๐	สาย ระยะทาง	๑๗.๑๓ กม.
แอสฟัลต์ติก	จำนวน	๑	สาย ระยะทาง	- กม.
ลาดยาง	จำนวน	๑	สาย ระยะทาง	๑.๓๗ กม.
ลูกรัง	จำนวน	-	สาย ระยะทาง	- กม.

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรในเขตเทศบาล ร้อยละ ๗๐ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ดังนี้

- อาชีพเกษตรกรรม	ร้อยละ	๗๐	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพเลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	๑๓	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพรับจ้าง	ร้อยละ	๘	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพค้าขาย	ร้อยละ	๙	ของจำนวนประชากรทั้งหมด

๖.๒ การประมง

(ในเขตเทศบาลไม่มีการประมง)

๖.๓ การปศุสัตว์

- เป็นการประกอบกิจการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่ เป็ด โค สุกร กระบือ จำนวนสัตว์ในพื้นที่โดยประมาณ

๖.๔ การบริการ

โรงแรม	-	แห่ง
ร้านอาหาร	๑	แห่ง
โรงพยาบาล	-	แห่ง
สถานีขนส่ง	-	แห่ง
ร้านเกมส์	-	แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในเขตเทศบาลไม่มีแหล่งท่องเที่ยว แต่ได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในชุมชน เช่น การจัดงาน ประเพณีต่างๆ ภายในตำบลและในอำเภอ,จังหวัดฯ

๖.๖ อุตสาหกรรม

- ไม่มี-

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

ธนาคาร	-	แห่ง	สถานีบริการน้ำมัน	-	แห่ง
บริษัท	-	แห่ง	ศูนย์การค้า/ห้างสรรพสินค้า	-	แห่ง
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	-	แห่ง	ตลาดสด	-	แห่ง
ร้านค้าต่างๆ	๒๐	แห่ง	โรงฆ่าสัตว์	-	แห่ง
ซูเปอร์มาร์เก็ต	-	แห่ง			

กลุ่มอาชีพ

มีกลุ่มอาชีพ จำนวน ๒ กลุ่ม

๑. กลุ่มการทำขนมดอกจอกและขนมพื้นบ้าน

๒. กลุ่มผ้าไหม

๖.๘ แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ – ๖๐ ปี อยู่ในกำลังแรงงาน ร้อยละ ๙๕ เมื่อเทียบกับอัตราส่วนกับจังหวัด ร้อยละ ๗๓.๙๙ ซึ่งสูงกว่ามาก แต่ค่าแรงในพื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ – ๕๐ ปี บางส่วน ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย ปัญหานี้ยัง

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

(๑) บ้านลีนฟ้า หมู่ที่ ๑

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	...๑๐๙...คร้าวเรือน ...๕๐๐...ไร่	...๓๕๐...กก./ไร่	...๒,๘๐๐...บาท/ไร่	...๓,๑๕๐...บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	...๓...คร้าวเรือน ...๒๓...ไร่	...๘,๐๐๐...กก./ไร่	...๕,๐๐๐...บาท/ไร่	...๔,๘๐๐...บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	...๕...คร้าวเรือน ...๓.๕...ไร่	...๑,๒๐๐...กก./ไร่	...๑,๘๐๐...บาท/ไร่	...๒,๔๐๐...บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

(๒) บ้านล้นฟ้าหมู่ที่ ๒

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	...๑๕๐...คร้าวเรือน ...๒,๔๘๘...ไร่	...๓๕๐...กก./ไร่	...๒,๘๐๐...บาท/ไร่	...๓,๑๕๐...บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	...๕...คร้าวเรือน ...๕๐...ไร่	...๘,๐๐๐...กก./ไร่	...๕,๐๐๐...บาท/ไร่	...๔,๘๐๐...บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	...๔...คร้าวเรือน ...๔๐...ไร่	...๑,๒๐๐...กก./ไร่	...๑,๘๐๐...บาท/ไร่	...๒,๔๐๐...บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

(๓) บ้านสวนมอญ หมู่ที่ ๓

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	...๑๐๓...คร้าวเรือน ...๑๓๐๐...ไร่	...๓๖๐...กก./ไร่	...๓,๐๐๐...บาท/ไร่	...๓,๖๐๐...บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....	๕...คร้าวเรือน ...๑๐๐...ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	...๑๑...คร้าวเรือน ...๓๗...ไร่	...๑,๐๐๐...กก./ไร่	...๕,๐๐๐...บาท/ไร่	...๘,๐๐๐...บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	...๒๓...คร้าวเรือน ...๑๐๐...ไร่	...๕,๐๐๐...กก./ไร่	...๒,๓๐๐...บาท/ไร่	...๑๐,๐๐๐...บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

(๔) บ้านหวาย หมู่ที่ ๔

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	...๑๗...คร้าวเรือน ...๘๗.....ไร่	...๓๐๐...กก./ไร่	...๓๕๐...บาท/ไร่	...๓๕๐...บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	...๔...คร้าวเรือน ...๒๓.....ไร่	...๑,๐๐๐...กก./ไร่	...๕,๐๐๐...บาท/ไร่	...๘,๐๐๐...บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	...๒...คร้าวเรือน ...๓.๕.....ไร่	...๓,๐๐๐...กก./ไร่	...๓,๕๐๐...บาท/ไร่	...๖,๐๐๐...บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

(๕) บ้านหนองแขว หมู่ที่ ๕

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	...๑๗...คร้าวเรือน ...๘๗...ไร่	...๓๐๐...กก./ไร่	...๓๕๐...บาท/ไร่	...๓๕๐...บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	...๔...คร้าวเรือน ...๒๓...ไร่	...๑,๐๐๐...กก./ไร่	...๕,๐๐๐...บาท/ไร่	...๘,๐๐๐...บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	...๒...คร้าวเรือน ...๓.๕...ไร่	...๓,๐๐๐...กก./ไร่	...๓,๕๐๐...บาท/ไร่	...๖,๐๐๐...บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

(๖) บ้านป่าดวน หมู่ที่ ๖

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	...๑๗...คร้าวเรือน ...๘๗...ไร่	...๓๐๐...กก./ไร่	...๓๕๐...บาท/ไร่	...๓๕๐...บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	...๔...คร้าวเรือน ...๒๓...ไร่	...๑,๐๐๐...กก./ไร่	...๕,๐๐๐...บาท/ไร่	...๘,๐๐๐...บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	...๒...คร้าวเรือน ...๓๕...ไร่	...๓,๐๐๐...กก./ไร่	...๓,๕๐๐...บาท/ไร่	...๖,๐๐๐...บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

(๗) บำโนนสำราญ หมู่ที่ ๗

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	...๑๗...คร้าวเรือน ...๘๗...ไร่	...๓๐๐...กก./ไร่	...๓๕๐...บาท/ไร่	...๓๕๐...บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	...๔...คร้าวเรือน ...๒๓...ไร่	...๑,๐๐๐...กก./ไร่	...๕,๐๐๐...บาท/ไร่	...๘,๐๐๐...บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	...๒...คร้าวเรือน ...๓.๕...ไร่	...๓,๐๐๐...กก./ไร่	...๓,๕๐๐...บาท/ไร่	...๖,๐๐๐...บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

(๘) บ้านหนองโล หมู่ที่ ๘

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	...๑๗...คร้าวเรือน ...๘๗...ไร่	...๓๐๐...กก./ไร่	...๓๕๐...บาท/ไร่	...๓๕๐...บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	...๔...คร้าวเรือน ...๒๓...ไร่	...๑,๐๐๐...กก./ไร่	...๕,๐๐๐...บาท/ไร่	...๘,๐๐๐...บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	...๒...คร้าวเรือน ...๓๕...ไร่	...๓,๐๐๐...กก./ไร่	...๓,๕๐๐...บาท/ไร่	...๖,๐๐๐...บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

(๙) บ้านหนองแก หมู่ที่ ๙

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	...๑๗...คร้าวเรือน ...๘๗...ไร่	...๓๐๐...กก./ไร่	...๓๕๐...บาท/ไร่	...๓๕๐...บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	...๔...คร้าวเรือน ...๒๓...ไร่	...๑,๐๐๐...กก./ไร่	...๕,๐๐๐...บาท/ไร่	...๘,๐๐๐...บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	...๒...คร้าวเรือน ...๓๕...ไร่	...๓,๐๐๐...กก./ไร่	...๓,๕๐๐...บาท/ไร่	...๖,๐๐๐...บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

(๑) บ้านล้นฟ้า หมู่ที่ ๑

มีพื้นที่ทั้งหมด ๓๓๒ มีแหล่งน้ำทาง การเกษตร ดังนี้ 4410 7 ไร่เศษ แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ย*3+-ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตรระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓		๙๐๐ มิลลิเมตร			
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือน ที่เข้าถึง
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร						
☐ ๓. คลอง						
☒ ๔. หนองน้ำ/บึง	๑		✓		✓	๑ %
☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒) ๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิง						
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ						
☐ ๓. ฝาย						
☒ ๔. สระ	๑		✓		✓	๒ %
☐ ๕. คลองชลประทาน						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒) ๖.๓)						

(๒) บ้านลีนฟ้า หมู่ที่ ๒

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตรระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓		๙๐๐ มิลลิเมตร			
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือน ที่เข้าถึง
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร						
☐ ๓. คลอง						
☒ ๔. หนองน้ำ/บึง	๑		✓		✓	๑ %
☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒) ๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิง						
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ						
☐ ๓. ฝาย						
☒ ๔. สระ	๑		✓		✓	๒ %
☐ ๕. คลองชลประทาน						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒) ๖.๓)						

(๓) บ้านสวนมอญหมู่ที่๓

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตรระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓		๙๐๐ มิลลิเมตร			
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือน ที่เข้าถึง
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร						
☐ ๓. คลอง						
☒ ๔. หนองน้ำ/บึง	๑		✓		✓	๑ %
☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒) ๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิง						
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ						
☐ ๓. ฝาย						
☒ ๔. สระ	๑		✓		✓	๒ %
☐ ๕. คลองชลประทาน						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒) ๖.๓)						

(๔) บ้านห้วย หมู่ที่ ๔

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตรระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓		๙๐๐ มิลลิเมตร			
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือน ที่เข้าถึง
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร						
☐ ๓. คลอง						
☒ ๔. หนองน้ำ/บึง	๑	☒	✓		✓	๑ %
☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒) ๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิง						
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ						
☐ ๓. ฝาย						
☒ ๔. สระ	๑		✓		✓	๒ %
☐ ๕. คลองชลประทาน						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒) ๖.๓)						

(๕) บ้านหนองแขว หมู่ที่ ๕

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตรระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓		๙๐๐ มิลลิเมตร			
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือน ที่เข้าถึง
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร						
☐ ๓. คลอง						
☒ ๔. หนองน้ำ/บึง	๑		✓		✓	๑ %
☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒) ๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิง						
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ						
☐ ๓. ฝาย						
☒ ๔. สระ	๑		✓		✓	๒ %
☐ ๕. คลองชลประทาน						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒) ๖.๓)						

(๖) บ้านป่าดวน หมู่ที่ ๖

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตรระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓		๙๐๐ มิลลิเมตร			
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือน ที่เข้าถึงๆ
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร						
☐ ๓. คลอง						
☒ ๔. หนองน้ำ/บึง	๑		✓		✓	๑ %
☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒) ๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิง						
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ						
☐ ๓. ฝาย						
☒ ๔. สระ	๑		✓		✓	๒ %
☐ ๕. คลองชลประทาน						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒) ๖.๓)						

(๗) บ้านโนนสำราญ หมู่ที่ ๗

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตรระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓		๙๐๐ มิลลิเมตร			
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือน ที่เข้าถึง
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร						
☐ ๓. คลอง						
☒ ๔. หนองน้ำ/บึง	๑		✓		✓	๑ %
☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒) ๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิง						
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ						
☐ ๓. ฝาย						
☒ ๔. สระ	๑		✓		✓	๒ %
☐ ๕. คลองชลประทาน						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒) ๖.๓)						

(๘) บ้านหนองโล หมู่ที่ ๘

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตรระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓		๙๐๐ มิลลิเมตร			
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือน ที่เข้าถึง
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร						
☐ ๓. คลอง						
☒ ๔. หนองน้ำ/บึง	๑		✓		✓	๑ %
☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒) ๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิง						
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ						
☐ ๓. ฝาย						
☒ ๔. สระ	๑		✓		✓	๒ %
☐ ๕. คลองชลประทาน						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒) ๖.๓)						

(๙) บ้านหนองแก หมู่ที่ ๙

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตรระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓		๙๐๐ มิลลิเมตร			
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือน ที่เข้าถึงฯ
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร						
☐ ๓. คลอง						
☒ ๔. หนองน้ำ/บึง	๑	☒	✓		✓	๑ %
☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒) ๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิง						
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ						
☐ ๓. ฝาย						
☒ ๔. สระ	๑		✓		✓	๒ %
☐ ๕. คลองชลประทาน						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒) ๖.๓)						

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

- ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๑๐๐
วัด ๙ แห่ง
- ผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์ ร้อยละ ๐
สำนักคริสต์ - แห่ง

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- แห่งข้างสืบสานประเพณีบุญผะเหวด ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีบุญบั้งไฟ ประมาณเดือน พฤษภาคม
- ประเพณีวันสงกรานต์ ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีลอยกระทง ประมาณเดือน ตุลาคม พฤศจิกายน
- ประเพณีวันเข้าพรรษา ออกพรรษา ประมาณเดือน กรกฎาคม ตุลาคม พฤศจิกายน

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตเทศบาลได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการทำเครื่องจักรสำหรับในครัวเรือน วิธีการเลี้ยงไหมและการทอผ้าไหม วิธีการทอเสื่อจากต้นกก และวิธีการจับปลาธรรมชาติ

ภาษาถิ่น ส่วนมากร้อยละ ๙๐ % พูดภาษาอีสาน

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ประชาชนในเขตเทศบาลได้ผลิตของใช้พื้นเมืองขึ้นใช้ในครัวเรือนและเหลือเอาไว้จำหน่ายบ้าง ได้แก่ เสื่อที่ทอจากต้นกก ผ้าที่ทอจากผ้าฝ้ายและผ้าไหม เครื่องจักรสานที่ทำจากไม้ไผ่

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ ที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน (อยู่นอกเขต) ซึ่งจะต้องนำมาผ่านกระบวนการของระบบประปา สำหรับน้ำใต้ดินมีปริมาณน้อย ไม่สามารถนำขึ้นมาใช้ให้พอเพียงได้ และบางแห่งเค็ม ไม่สามารถใช้ดื่มและอุปโภคได้

๙.๒ ป่าไม้ ในเขตเทศบาลไม่มีป่าไม้

๙.๓ ภูเขา ในเขตเทศบาลไม่มีภูเขา

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ของเทศบาลส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการตามลำดับ และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้

อากาศที่ไม่มีมลพิษ ปัญหาคือ เนื่องจากว่าพื้นที่บางส่วนเป็นดินเค็ม น้ำใต้ดินก็เค็ม หรือไม่ก็เป็นน้ำกร่อย ไม่สามารถที่จะนำน้ำจากใต้ดินมาใช้ในการอุปโภค-บริโภคได้ ต้องอาศัยน้ำดิบจากแหล่งอื่น และน้ำฝนน้ำในการเกษตรก็ต้องรอฤดูฝน มีแหล่งน้ำใช้ในการเกษตรไม่เพียงพอ ปัญหาคือยังไม่สามารถหาแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรได้เพิ่มขึ้น เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นของประชาชน เอกชน ปัญหาด้านขยะ เมื่อชุมชนแออัดขยะก็มากขึ้น การแก้ไขปัญหามลพิษเทศบาลได้จัดทำโครงการเพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชนและเป็นไปตามความต้องการของประชาชน เช่น โครงการจัดหาถังขยะรองรับขยะให้ครอบคลุมทั้งพื้นที่ โครงการปลูกต้นไม้ในวันสำคัญต่างๆ ในพื้นที่ของตนเองและที่สาธารณะรวมทั้งปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ของเมืองให้ร่มรื่นสวยงาม ให้เป็นเมืองน่าอยู่ เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน ฯลฯ

๑๐. อื่นๆ

๑๐.๑ สรุปผลการสำรวจข้อมูลพื้นฐานในเขตเทศบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

ตามที่เทศบาลตำบลลิ้นฟ้า ได้ดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลพื้นฐานในเขตเทศบาลตำบลลิ้นฟ้า ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อนำผลการสำรวจมาพิจารณาแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นให้แก่ชุมชน ผลการสำรวจพบว่าประชาชนในเขตเทศบาลนั้น ไม่ผ่านเกณฑ์การสำรวจ ดังนี้

- ๑) ประชาชนกรอายุตั้งแต่ ๓๕ ขึ้นไป ไม่ได้ตรวจสุขภาพประจำปี จำนวน ๒๙๑ คน
- ๒) ประชากรที่สูบบุหรี่ จำนวน ๓๐๐ คน
- ๓) ประชากรที่ดื่มสุรา จำนวน ๑๗๑ คน
- ๔) ครั้วเรือนมีรายได้เฉลี่ยต่อปีต่ำกว่า ๒๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๙ ครั้วเรือน

ผลการสำรวจดังกล่าว ถือว่าเป็นปัญหาเร่งด่วนที่จะต้องแก้ไข

การแก้ไขปัญหามลพิษ

๑) ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนสนใจในสุขภาพมากขึ้น โดยการจัดโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ให้เห็นถึงผลดีของการรักษาสุขภาพ

๒) รณรงค์ ส่งเสริม จัดโครงการ/กิจกรรมงดสูบบุหรี่ – ดื่มสุรา ลด ละ เลิก เพื่อให้ประชาชนเกิดความตระหนักถึงโทษของการสูบบุหรี่ – ดื่มสุรา

๓) ส่งเสริมการประกอบอาชีพต่างๆ ให้กับประชาชน เพื่อเพิ่มรายได้ แก้ไขปัญหาความยากจนในชุมชน

๑๐.๒ สรุปผลการสำรวจข้อมูล กชช. ๒ ค. ประจำปี ๒๕๕๙

ตามที่พัฒนาชุมชนอำเภอลิ้นฟ้า ได้ดำเนินการสำรวจข้อมูล กชช. ๒ ค. ประจำปี ๒๕๕๙ ในเขตเทศบาลตำบลลิ้นฟ้า เพื่อนำผลการสำรวจมาพิจารณาแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นให้แก่ชุมชน ผลการสำรวจสามารถสรุปตามตัวชี้วัดได้ ดังนี้ ตัวชี้วัดแบ่งเป็น ๓ ระดับ คือ

- ๑ = มีปัญหามาก
- ๒ = มีปัญหาปานกลาง

๓ = มีปัญหาน้อย/ไม่มีปัญหา

ทั้งนี้ จะนำข้อมูลเฉพาะตัวชี้วัดที่ได้ คะแนน ๑ มาพิจารณา ดังนี้

➤ ตัวชี้วัดสภาพปัญหาของหมู่บ้าน (ล้นฟ้าหมู่ที่ ๑และหมู่ที่ ๒)

๑) ด้านความเข้มแข็งของชุมชน

- การได้รับความคุ้มครองทางสังคม

๒) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- คุณภาพดิน

➤ ตัวชี้วัดสภาพปัญหาของหมู่บ้าน (บ้านสวนมอญ หมู่ที่ ๓)

๑) ด้านสุขภาพและอนามัย

- การกีฬา

๒) ด้านความเข้มแข็งของชุมชน

- การเรียนรู้โดยชุมชน

- การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชาชน

๓) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- คุณภาพดิน

➤ ตัวชี้วัดสภาพปัญหาของหมู่บ้าน (บ้านหวาย หมู่ที่ ๔)

๑) ด้านสุขภาพและอนามัย

- การกีฬา

๒) ด้านความเข้มแข็งของชุมชน

- การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชาชน

๓) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- คุณภาพดิน

➤ ตัวชี้วัดสภาพปัญหาของหมู่บ้าน (บ้านหนองแขวหมู่ที่ ๕)

๑) ด้านความรู้และการศึกษา

- การได้รับการศึกษา

๒) ด้านความเข้มแข็งของชุมชน

- การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชาชน

๓) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- คุณภาพดิน

➤ ตัวชี้วัดสภาพปัญหาของหมู่บ้าน (หมู่ที่ ๖,หมู่ที่ ๗ หมู่ที่ ๘ หมู่ที่๙)

๑) ด้านสุขภาพและอนามัย

- การกีฬา

๒) ด้านความเข้มแข็งของชุมชน

- การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชาชน

๓) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- คุณภาพดิน
- คุณภาพน้ำ

๑๐.๓ การแก้ไขปัญา

๑) สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน โดยร่วมมือกับทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็น อำเภอ ตำรวจ โรงพยาบาล สาธารณสุข ผู้นำชุมชน ร่วมทำกิจกรรมต่างๆ กับชุมชน ให้ประชาชนเกิดความไว้วางใจและได้รับความคุ้มครองทางสังคม ความเป็นกลาง รับทราบปัญหาและเร่งแก้ไข

๒) อำนวยความสะดวก ประสานงาน ให้ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุน

๓) ร่วมมือกับอำเภอ เกษตรอำเภอ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ในการใช้ประโยชน์จากดินและน้ำให้เหมาะสมกับพื้นที่ของชุมชน เพื่อผลิภักฤตให้เป็นโอกาส

๔) ร่วมมือกับสาธารณสุข โรงพยาบาล โรงเรียน ส่งเสริม รณรงค์ ป้องกัน สุขภาพและอนามัยของประชาชน ส่งเสริม จัดกิจกรรมการกีฬาในชุมชน

๕) ส่งเสริม สนับสนุน เปิดโอกาสให้เด็กได้รับการศึกษา จัดกิจกรรมให้ความรู้ต่างๆ

ส่วนที่ ๒

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น

(พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

๑. สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณ

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕

๑.๑ สรุปสถานการณ์พัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ

ตามที่เทศบาลได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขึ้นมา เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาห้าปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) อันมีลักษณะเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นแผนที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลาสามปีโดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี โดยเทศบาลได้ใช้แผนพัฒนาสามปีเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี การจ่ายขาดเงินสะสม เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ โครงการที่ขอให้หน่วยงานอื่นมาดำเนินงานให้ รวมทั้งวางแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาสามปี

ทั้งนี้ เทศบาลได้ดำเนินการตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณดังกล่าว ตามแผนพัฒนาซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ปี ๒๕๖๑	
	โครงการ (เป้าหมาย)	ผลการการ ดำเนินงาน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๕	-
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว	๙	๔
๓. ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๒๐	๑
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสังคม	๑๙	๗
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน	๒๘	๗
๗. ยุทธศาสตร์ด้านๆ อื่น ที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐ	๒๔	๑๐
รวมทั้งสิ้น	๑๗๕	๑๕๙
คิดเป็นร้อยละของยุทธศาสตร์การพัฒนา		๙๐.๘๖

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ปี ๒๕๖๒	
	โครงการ (เป้าหมาย)	ผลการการ ดำเนินงาน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๕	-
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว	๙	๔
๓. ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม	๒๐	๑
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสังคม	๑๙	๗
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน	๒๘	๗
๖. ยุทธศาสตร์ด้านๆ อื่น ที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐ	๒๔	๑๐
รวมทั้งสิ้น	๑๗๕	๑๕๙
คิดเป็นร้อยละของยุทธศาสตร์การพัฒนา		๙๐.๘๖

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	จำนวนโครงการ		
	ปรากฏอยู่ใน แผนพัฒนาสาม ปี	บรรจุในเทศ บัญญัติ (นำไปปฏิบัติ)	คิดเป็นร้อยละ ของโครงการที่ ปรากฏในแผนฯ
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑	๐	๐.๐๐
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว	๔	๔	๑.๗๑
๓. ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม	๓	๑	๐.๔๓
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสังคม	๑๐	๙	๓.๘๕
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน	๙	๘	๓.๔๒
๖. ยุทธศาสตร์ด้านๆ อื่น ที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐ	๑๘	๗	๒.๙๙
รวม	๒๖๓	๒๓๔	๘๘.๙๗

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ปี ๒๕๖๓	
	โครงการ (เป้าหมาย)	ผลการการ ดำเนินงาน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๕	-
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว	๙	๔
๓. ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม	๒๐	๑
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสังคม	๑๙	๗
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน	๒๘	๗
๖. ยุทธศาสตร์ด้านๆ อื่น ที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐ	๒๔	๑๐
รวมทั้งสิ้น	๑๗๕	๑๕๙
คิดเป็นร้อยละของยุทธศาสตร์การพัฒนา		๙๐.๘๖

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	จำนวนโครงการ		
	ปรากฏอยู่ใน แผนพัฒนาสาม ปี	บรรจุในเทศ บัญญัติ (นำไปปฏิบัติ)	คิดเป็นร้อยละ ของโครงการที่ ปรากฏในแผนฯ
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑	๐	๐.๐๐
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว	๔	๔	๑.๗๑
๓. ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม	๓	๑	๐.๔๓
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสังคม	๑๐	๙	๓.๘๕
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน	๙	๘	๓.๔๒
๖. ยุทธศาสตร์ด้านๆ อื่น ที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐ	๑๘	๗	๒.๙๙
รวม	๒๖๓	๒๓๔	๘๘.๙๗

ผลการดำเนินงาน								
(ตารางเปรียบเทียบ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ กับ ๒๕๖๕)								
การดำเนินงาน	แผนพัฒนา ห้าปี ๒๕๖๑	แผนการดำเนินงาน ๒๕๖๑	เทศบัญญัติ ๒๕๖๒	ดำเนินการ การ ได้จริง	แผนพัฒนา สามปี ๒๕๕๙	แผนการดำเนินงาน ๒๕๕๙	เทศบัญญัติ ๒๕๕๙	ดำเนินการ การ ได้จริง
จำนวนโครงการ	๒๕๕	๒๑๑	๑๕๙	๑๓๔	๒๖๓	๒๖๓	๒๓๔	๒๐๘
ร้อยละ	-	๘๒.๗๕	๖๒.๓๕	๕๒.๕๕	-	๑๐๐	๘๘.๙๗	๘๘.๘๙
ผลการดำเนินงาน								
(ตารางเปรียบเทียบ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ กับ ๒๕๖๕)								
การดำเนินงาน	แผนพัฒนา ห้าปี ๒๕๖๒	แผนการดำเนินงาน ๒๕๖๒	เทศบัญญัติ ๒๕๖๓	ดำเนินการ การ ได้จริง	แผนพัฒนา สามปี ๒๕๕๙	แผนการดำเนินงาน ๒๕๕๙	เทศบัญญัติ ๒๕๕๙	ดำเนินการ การ ได้จริง
จำนวนโครงการ	๒๖๓	๒๖๓	๒๓๔	๒๐๘	๒๕๗	๒๕๗	๒๕๗	๒๔๒
ร้อยละ	-	๑๐๐	๘๘.๙๗	๘๘.๘๙	-	๑๐๐	๑๐๐	๙๔.๑๖

สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ เทศบาลได้ดำเนินการตั้งงบประมาณ ตามแผนพัฒนาดังนี้

ผลการดำเนินงาน								
(ตารางเปรียบเทียบ ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ กับ ๒๕๖๕)								
การดำเนินงาน	แผนพัฒนา สามปี ๒๕๖๓	แผนการดำเนินงาน ๒๕๖๓	เทศบัญญัติ ๒๕๖๔	ดำเนินการ การ ได้จริง	แผนพัฒนา สามปี ๒๕๖๑	แผนการดำเนินงาน ๒๕๖๑	เทศบัญญัติ ๒๕๖๑	ดำเนินการ การ ได้จริง
จำนวนโครงการ	๒๕๗	๒๕๗	๒๕๗	๒๔๒	๒๕๕	๒๕๕	๒๓๕	ยังไม่ได้ดำเนินการ
ร้อยละ	-	๑๐๐	๑๐๐	๙๔.๑๖	-	๑๐๐	๙๒.๑๖	

๑.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ตามที่เทศบาลได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาเทศบาลให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งคณะกรรมการจะต้องดำเนินการกำหนด

แนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหาร ท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผล แผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็น ดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายน และภายในเดือนตุลาคมของทุกปี

ซึ่งแผนพัฒนาของเทศบาลสามารถนำไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพได้ดังนี้

(๑) เชิงปริมาณ

➤ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

โครงการที่บรรจุในแผน จำนวน ๑๗๕ โครงการ

สามารถดำเนินการได้ จำนวน ๕๙ โครงการ

คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๘๖

แผนพัฒนาห้าปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

เทศบาลสามารถดำเนินงานได้ตามวัตถุประสงค์ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปของ แผนและสามารถดำเนินการได้ในอัตราที่เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับ ปีงบประมาณที่ผ่านมา

➤ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

โครงการที่บรรจุในแผน จำนวน ๑๗๕ โครงการ

สามารถดำเนินการได้ จำนวน ๓๔ โครงการ

คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๔๓

แผนพัฒนาห้าปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

เทศบาลสามารถดำเนินงานได้ตามวัตถุประสงค์ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไปของ แผนและสามารถดำเนินการได้ในอัตราที่เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณที่ผ่านมา

➤ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐)

โครงการที่บรรจุในแผน จำนวน ๘๔ โครงการ

สามารถดำเนินการได้ จำนวน ๔๖ โครงการ

คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๗๖

แผนพัฒนาห้าปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

เทศบาลสามารถดำเนินงานได้ตามวัตถุประสงค์มากกว่าร้อยละ ๙๐ ขึ้นไปของแผนและสามารถดำเนินการได้ในอัตราที่เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณที่ผ่านมา

➤ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๗๐)

โครงการที่บรรจุในแผน จำนวน ๘๔ โครงการ

คาดว่าจะสามารถดำเนินการได้ จำนวน ๕๐ โครงการ

คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๕๒

แผนพัฒนาห้าปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

เทศบาลจะดำเนินงานได้ตามวัตถุประสงค์มากกว่าร้อยละ ๙๕ ขึ้นไปของแผนและสามารถดำเนินการได้ในอัตราที่เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณที่ผ่านมา

(๒) เชิงคุณภาพ

เทศบาลได้ดำเนินการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดต่อประชาชนโดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานของเทศบาลในภาพรวม ซึ่งเทศบาลได้ดำเนินการประเมินความพึงพอใจสรุปได้ดังนี้

➤ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

การประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมของเทศบาลตำบลลิ้นฟ้าในการพัฒนาและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมตามยุทธศาสตร์และประเด็นการพัฒนา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ พบว่าประชาชนมีความพึงพอใจในระดับพอใจคิดเป็นร้อยละ ๖๔.๕๒ เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาผลการประเมินความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจถึง ร้อยละ ๖๐.๓๗ ความพอใจของประชาชนมากกว่าปีที่ผ่านมาเล็กน้อยที่ ๔.๑๕ ซึ่งประเมินได้ว่าควรจะมีบริหารจัดการดำเนินงานให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจมากกว่านี้ ความพึงพอใจน่าจะอยู่ที่ร้อยละ ๘๐

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔**

ประชาชนมีความพึงพอใจอยู่ใน ระดับพอใจ คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๒๘ ระดับพอใจ

- พอใจสูงสุด ร้อยละ ๕๖.๙๗

- พอใจต่ำสุด ร้อยละ ๕๒.๑๙

ระดับพอใจ (ตามประเด็นการพัฒนา)

- พอใจสูงสุด ร้อยละ ๕๔.๑๔

- พอใจต่ำสุด ร้อยละ ๕๑.๑๙

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕**

ประชาชนมีความพึงพอใจอยู่ใน ระดับพอใจมาก คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๔๒

ระดับพอใจ .

- พอใจสูงสุด ร้อยละ ๗๑.๙๓

- พอใจต่ำสุด ร้อยละ ๖๕.๖๗

ระดับพอใจ

- พอใจสูงสุด ร้อยละ

- พอใจต่ำสุด ร้อยละ ๖๕.๕๓

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓** คาดว่าจะสามารถทำให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจ

- มาก ร้อยละ ๗๐ ขึ้นไป

๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๖๕

๒.๑ ผลที่ได้รับหรือผลที่สำคัญ

ตามที่เทศบาลได้ดำเนินงานต่างๆ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน และพัฒนาองค์กรให้เกิดความมั่นคงในการพัฒนาเพื่อให้อาชีพของประชาชนดีขึ้น ซึ่งผลจากการดำเนินงานของเทศบาลนั้น ผลที่ได้รับมีดังนี้

๑. ประชาชนมีน้ำประปาใช้ทั่วครัวเรือน
๒. ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทั่วครัวเรือน
๓. ประชาชนมีถนนใช้ในการสัญจรไปมาได้สะดวก
๔. ไม่มีการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่
๖. เด็กๆ ได้รับการศึกษาทุกคน
๗. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ได้รับเงินช่วยเหลือเบี้ยยังชีพทุกคน
๑๐. ประชาชนได้รับความช่วยเหลือในเรื่องที่อยู่อาศัยที่มั่นคงแข็งแรง
๑๑. ประชาชนได้รับความช่วยเหลือจากสาธารณสุข
๑๓. ไม่มีการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่

๑๔. ปัญหาใช้เลือดออกลดลง

๑๖. ชยะในชุมชนมีวิธีการจัดการที่ถูกต้อง

๑๗. ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการสาธารณสุข

๑๘. ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันภัย

๑๙. ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆ ของเทศบาล

๒๐. ประชาชนได้รับบริการจากงานบริการต่างๆ ของเทศบาลด้วยความสะดวก

สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ผลที่คาดว่าจะได้รับเพิ่มขึ้น มีดังนี้

๑. ประชาชนมีถนนที่มีคุณภาพดีขึ้นสำหรับการสัญจรไปมา เช่น ถนน AC ในเขตเทศบาลทั้งหมด

๒. มีสำนักงานแห่งใหม่เพื่อรองรับการบริการประชาชน

๓. ประชาชนได้รับการฝึกอบรมอาชีพเพื่อนำไปประกอบอาชีพเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือน

๔. ชุมชนในเขตเทศบาลมีระบบระบายน้ำเพิ่มมากขึ้น

๕. การกำจัดขยะมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒.๒ ผลกระทบ

ในการดำเนินงานของเทศบาลปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ สามารถดำเนินการได้ตามที่ประชาชนต้องการเฉลี่ย ๓ ปี ร้อยละ ๗๓.๓๓ ซึ่งการดำเนินงานนั้นก็สามารถส่งผลกระทบต่อชุมชนในเขตเทศบาล ดังนี้

๑. การก่อสร้างถนนเพิ่มขึ้นในเขตเทศบาล ทำให้การระบายน้ำได้ช้าเกิดน้ำท่วมขังในบางจุด ทำให้เทศบาลต้องเร่งก่อสร้างรางระบายน้ำเพิ่มขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว

๒. การพัฒนาเจริญขึ้นทำให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นไปด้วย ส่งผลให้เกิดเป็นชุมชนแออัด ก่อให้เกิดโรคระบาด เช่น ไข้เลือดออก โรคมือ เท้า ปาก เป็นต้น

๓. เมื่อประชาชนเพิ่มมากขึ้น แต่หน่วยบริการด้านสาธารณสุขมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ ทำให้ไม่ได้รับความสะดวกในการใช้บริการ

๔. การก่อสร้างทางระบายน้ำในชุมชนสามารถระบายน้ำได้ แต่ผลกระทบคือปลายทางที่เป็นพื้นที่การเกษตรได้รับความเสียหาย เพาะปลูกไม่ได้ เป็นแหล่งสะสมเชื้อโรคต่างๆ

๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕

➤ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

ปัญหา

๑) เจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของระเบียบ กฎหมาย เท่าที่ควร

๒) เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย

- ๓) ชุมชนในเขตเทศบาลมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขอยู่เป็นจำนวนมาก
- ๔) ประชาชนมีความต้องการซึ่งความต้องการดังกล่าวมีเป็นจำนวนมาก
- ๕) ประชาชนยังไม่เข้าใจขอบเขตอำนาจหน้าที่ของเทศบาลที่จะสามารถดำเนินการได้

อุปสรรค

- ๑) การขาดความรู้เรื่องระเบียบ กฎหมาย อีกทั้ง เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย ทำให้เกิดอุปสรรคในการดำเนินงานเป็นอย่างยิ่ง
- ๒) เทศบาลมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานแก้ไขปัญหาของประชาชน
- ๓) เทศบาลสามารถดำเนินการได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่

➤ แนวทางการแก้ไข

(๑) การดำเนินงานของเทศบาล

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและให้มีความสอดคล้องกัน
- ๒) การดำเนินงานของเทศบาลควรจะเป็นไปตามแผนพัฒนาสามปี กล่าวคือควรพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่บรรจุในแผนพัฒนาสามปีมาพิจารณาดำเนินการ
- ๓) ไม่ควรบรรจุโครงการ/กิจกรรม ที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ ในแผนพัฒนาสามปี
- ๔) ควรพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่สามารถดำเนินการได้ในงบประมาณนั้น
- ๕) ควรพิจารณาดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนมากที่สุด เช่น การแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำประปา

(๒) การบริการประชาชน

- ๑) ควรจัดให้มีสถานที่ในการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง เช่น มีจุดบริการและเก้าอี้เพียงพอ สะดวก สะอาด และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำที่ดี
- ๒) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วและถูกต้อง ในการบริการของเทศบาล
- ๓) เจ้าหน้าที่เทศบาลควรยิ้มแย้ม แจ่มใส และพูดจาสุภาพต่อประชาชน
- ๔) ควรสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเทศบาลกับประชาชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ
- ๕) ควรสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับเทศบาล

➤ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

ปัญหา

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลยังมีบางโครงการ/กิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา คือ ไม่มีในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๒) เทศบาลไม่สามารถบรรจุโครงการ/กิจกรรมในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายได้ครบทุกโครงการ/กิจกรรมและครอบคลุมยุทธศาสตร์การพัฒนา

๓) เทศบาลไม่สามารถดำเนินการได้ครบทุกโครงการ/กิจกรรมที่ตั้งไว้ในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

อุปสรรค

๑) เทศบาลตำบลลี้ฟ้ามีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชนในชุมชนได้ทั้งหมด

๒) เทศบาลตั้งงบประมาณในการดำเนินการตามภารกิจแต่ละด้านบางรายการยังไม่เพียงพอและบางรายการมากเกินไป ทำให้ต้องโอนเพิ่ม โอนลด และตั้งจ่ายรายการใหม่

➤ แนวทางการแก้ไข

(๑) การดำเนินงานของเทศบาล

๑) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์พัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและให้มีความสอดคล้องกัน

๒) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานการณ์คลั่งในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาสามปี

๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น

๔) เทศบาลควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่

๕) ควรพิจารณาดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนมากที่สุด เช่น การแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำประปา การขาดแคลนน้ำในการอุปโภค-บริโภค และปัญหาวาตภัยที่เกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี

(๒) การบริการประชาชน

๑) ควรจัดให้มีสถานที่ในการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง เช่น มีจุดบริการและเก้าอี้เพียงพอ สะดวก สะอาด และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำที่ดี

๒) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วและถูกต้อง ในการบริการของเทศบาล

๓) เจ้าหน้าที่เทศบาลควรยิ้มแย้ม แจ่มใส และพูดจาสุภาพต่อประชาชน

๔) ควรสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเทศบาลกับประชาชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ

๕) ควรสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับเทศบาล

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓**

ปัญหา

๑) เทศบาลตำบลลิ้นฟ้าได้รับการจัดสรรงบประมาณรายรับบางประเภทและเงินอุดหนุนทั่วไปจากรัฐบาลน้อยกว่าปีที่ผ่านมา ซึ่งไม่ได้รับตามที่ตั้งประมาณการรายรับไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี ทำให้ไม่สามารถดำเนินการโครงการได้ทั้งหมด

๒) เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานยังมีไม่เพียงพอต่อการดำเนินการ

๓) ชุมชนในเขตเทศบาลมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขอยู่เป็นจำนวนมาก

๔) ประชาชนมีความต้องการซึ่งความต้องการดังกล่าวมีเป็นจำนวนมาก

อุปสรรค

๑) อำนาจหน้าที่มีข้อจำกัดทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้

➤ **แนวทางการแก้ไข**

(๑) การดำเนินงานของเทศบาล

๑) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและให้มีความสอดคล้องกัน

๒) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานการณ์คลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาสามปี

๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น

๔) เทศบาลควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่

(๒) การบริการประชาชน

๑) ควรปรับปรุงระบบท่อน้ำ แก้ไขปัญหาขยะไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็น

๒) ควรปรับสถานที่ในการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง เช่น มีจุดบริการและเก้าอี้เพียงพอ สะดวก สะอาด และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำที่ดี

๓) เทศบาลควรจัดประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ผ่านทางหอกระจายข่าวมากกว่านี้และประชาสัมพันธ์ข่าวบ่อยๆ

๔) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วและถูกต้อง ในการบริการของเทศบาล

ส่วนที่ ๓

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลมีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทย กำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ -๒๕๗๙) สรุปลงได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
และตอบสนองต่อการบรรลุ
ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้ นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือน ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มา ถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒. สารสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลาย มิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้นกระแสนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัว และเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาคอขวดจนกระทั่งในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีไม่มากนัก ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและ

บริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขัน และขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของ เทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคต ๒๐ ปี ข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปี ข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนี้การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่น ที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ - ๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปี ข้างหน้านี้นี้ จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ปี ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการ

ดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้า อุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ สำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น กดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙๒ ดอลลาร์ สรอ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกๆ ด้าน โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะเดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงิน การคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่าง

เป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีสัดส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อการพัฒนาภาคความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพ และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและ

ความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ท้าทายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคม และคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขที่เป็นที่ต้องปรับตัวคือการแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการ

ดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว ละเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์

ชาติประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนาพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ จะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือ ประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐาน

ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

วิสัยทัศน์ : “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- **การมีความมั่นคงปลอดภัย** จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- **ประเทศ** มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- **สังคม** มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถมีกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัว มีความอบอุ่น
- **ประชาชน** มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- **ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม** มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- **ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง** ยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างทั่วถึงกันมากขึ้น
- **เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง** สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- **ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง** ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- **การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ** รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- **การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- **มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน** ให้มีความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- **ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคม** ยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้าบนฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิต บริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- **ภาคเกษตร** เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดีด้านประมง
- **ภาคอุตสาหกรรม** ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- **ภาคบริการ** ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนาระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- **วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ** วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักษาชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอยู่ดีมีสุข

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ”หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนามากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาศูนย์เศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่นบนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวง และในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สารของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดรับ/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปีของเทศบาลมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ได้สิ้นสุดลงและจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการเสนอร่างแผนซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์เอาไว้แล้ว แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ของเทศบาลตำบลลิ้นฟ้า มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เทศบาล จึงได้จัดทำแผนที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งมีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง

และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิ ชอบและ

ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสภาวะการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

(๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

(๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม

(๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ

(๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ใน ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะลดลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลานับสิบปี โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ - ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๒๕.๕ ในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๑.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี ๒๕๕๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๗.๒ ๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสังสรรค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของการจ้างงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของการจ้างงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗)

๒.๑.๓ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปี ที่ผ่านมา และยังคงมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้านี้ ทั้งนี้การขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวม ลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญ

กับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไข ปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการ เศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกันอย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับขึ้นจากการฉีกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๑๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๕, ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา มีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปายังขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถ

พัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘-๒๕๕๕ และคาดว่าในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๙ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๗) แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ๑ เท่าตัว และสิงคโปร์ ๕ เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจนเอเรชั่นวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๘ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ ครั้วเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก ๓.๖ คน ในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คน

ในปี ๒๕๕๖ โดยครัวเรือนเดียว ครัวเรือน ๑ รุ่น และครัวเรือนแห่งกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตาม คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕-๕๙ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุดในปี ๒๕๕๖ มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่าอัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗๑ ล้านคน ในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่า ในปี ๒๕๕๖

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้น และมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั่วประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้รัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔.๕๔๔,๙๒๖ ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดวกสบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละ ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๒,๖๓๒ แห่งในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๗๗ แห่ง ในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ ๓๒.๕๑ ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้นนำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) **พื้นที่ป่าไม้ลดลง** เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) **ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรดิน** และที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) **ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย** และมีการเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ อย่างไรก็ตาม ในระหว่างปี ๒๕๔๙-๒๕๕๔ พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี ๒๕๕๔ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตัน ลดลงจากปี ๒๕๔๙ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) **การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น** ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขั้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ อยู่ที่ระดับ ๑.๙๘๑ พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) **ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ** ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ กลุ่มน้ำหลัก น้ำทำตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำทำธรรมชาติ มีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ แอ่งน้ำบาดาลมีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุนเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) **ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้มีการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ** แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ

๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตราย ในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการใช้เคลขยะอย่างครบวงจร

ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) **คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง** สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปฏิกิริยาค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) **ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลงปริมาณการปล่อย** ก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี ๒๕๓๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี ๒๕๔๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ **ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น** ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงต่ำๆ ของโลก

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่องค์ประกอบด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ (๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ได้มีการสะสมตัวและลุกลามสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขायเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลี่ยงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปลอมให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษากฎจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๕ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจ

ให้แก่ อบท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนั้น มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อบท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๑ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และร้อยละ ๒๘.๒๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อบท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรมจาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วน

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบาย และผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบาย และผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาลำนี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ได้ ๓๕ คะแนน อยู่อันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนพบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนน และมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

๓. บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑ บริบทภายใน

๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓)ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๙๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานะขึ้นเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔)

(ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง

(๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการเงินของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่

๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากรมีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่าในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการ

บริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๓.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชนหรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะเพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรมมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๓.๒ บริบทภายนอก

๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อน

เศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาค

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวโน้มนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒

เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการสั่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) **ความเลือนไหลของกระแสวัฒนธรรมโลก** ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้ทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการณ์การบริโภคของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) **การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change)** จะส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้นทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) **การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ**ยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals–SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ

ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแผนทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๔. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม

การพัฒนาที่ยืดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่ง โลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตร อินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๔๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สหรัฐ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สหรัฐ.) ต่อคนต่อปี

(๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนรวมของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕. แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๕.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทย และสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาด ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณารูปแบบที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิธีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา โดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษา ตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนาวัฒนธรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาค กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมื่อนำอยู่พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุขภาค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนา ระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนาระบบสารสนเทศมาใช้

เพื่อการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเขตการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนากลยุทธ์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กักตุนในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางการร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบ

นิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพรวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

แผนพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๘๐)

ฉบับทบทวนรอบปี พ.ศ. ๒๕๖๐

๑. วิสัยทัศน์

“ ร้อยเอ็ดศูนย์กลางการผลิตและส่งออกข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
และเมื่อนำอยู่ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ”

๒. พันธกิจ

๒.๑ ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตข้าวหอมมะลิเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในการแข่งขัน เพิ่มศักยภาพการบริหาร
ทรัพยากรทางการเกษตรให้เป็นเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นแหล่งผลิตอาหาร
ปลอดภัย

๒.๒ สนับสนุนและผลักดันให้จังหวัดมีความโดดเด่นเป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว เชื่อมโยง
การบริการ สินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน วัฒนธรรม ค่านิยม และประเพณีที่ดีงาม สามารถผสมผสานกับ การเปลี่ยนแปลง
ของสังคมสมัยใหม่ได้อย่างกลมกลืน

๒.๓ สร้างโอกาส สร้างอาชีพ รายได้ให้ภาคประชาสังคม และส่งเสริมให้มีการดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจ
พอเพียง พัฒนาคุณภาพชีวิตให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน และเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลง
อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. เป้าประสงค์รวม

๓.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) เติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔ ต่อปี

๓.๒ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) อย่างน้อย
ร้อยละ ๙๐ ของจำนวนตัวชี้วัด

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบการผลิตข้าวหอมมะลิและสินค้าการเกษตรแบบครบวงจร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว การบริการ การค้า และการลงทุน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับคุณภาพชีวิต และเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน
และสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ รักษาความมั่นคงภายใน และการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๕. เป้าประสงค์ประเด็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัด*ค่าเป้าหมาย

๕.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบการผลิตข้าวหอมมะลิและสินค้าการเกษตรแบบครบวงจร

เป้าประสงค์

“ข้าวหอมมะลิสร้างมูลค่าเพิ่ม รายได้ ให้กับเกษตรกร และผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรของ
จังหวัดเติบโตเพิ่มขึ้น”

ตัวชี้วัด

๑. มูลค่าการจำหน่ายข้าวหอมมะลิเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๔ ต่อปี)
๒. ร้อยละของจำนวนแปลงฟาร์มเป้าหมายที่ปลูกข้าวหอมมะลิและสินค้าเกษตรได้รับมาตรฐาน GAP/เกษตรอินทรีย์ (ร้อยละ ๘๐ ต่อปี)
๓. ผลผลิตขั้นมูลรวมภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๔ ต่อปี)
๔. พื้นที่ทำการเกษตรได้รับการบริหารจัดการ (Zoning) ให้มีความเหมาะสม (ร้อยละ ๘๐)

กลยุทธ์

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยการผลิตข้าวหอมมะลิและสินค้าเกษตร
๒. เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิต การแปรรูป ข้าวหอมมะลิและสินค้าเกษตรให้ได้คุณภาพมาตรฐาน (GAP/ปลอดภัย/อินทรีย์)
๓. พัฒนากลุ่มเครือข่ายเกษตรกรผู้ผลิต ผู้ประกอบการและเชื่อมโยงการค้าและตลาดสินค้าบริโภคปลอดภัย

๕.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนากท่องเที่ยว การบริการ การค้า และการลงทุน เป้าประสงค์

“ศูนย์กลางการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว เป็นเมืองนำอยู่ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และผลิตขั้นมูลรวมของภาคนอกการเกษตรของจังหวัดเพิ่มขึ้น”

ตัวชี้วัด

๑. รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๔ ต่อปี)
๒. จำนวนกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs และ OTOP ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาตามแนวทางเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์และนวัตกรรมใหม่ (จำนวน ๒๐ กลุ่ม)
๓. มูลค่าการลงทุนของภาคการค้า การอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และการบริการของจังหวัดเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕ ต่อปี)
๔. ผลผลิตขั้นมูลรวมภาคนอกการเกษตรเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๔)
๕. มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนและ OTOP เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๔)

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมงานประเพณี วัฒนธรรมที่ดึงดูด
๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการให้บริการ และระบบโลจิสติกส์ ให้มีประสิทธิภาพ
๓. ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการ (SME) ผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ตามแนวทางเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ และนวัตกรรม
๔. ส่งเสริมการอุตสาหกรรมสีเขียว การค้า และการตลาดทุกระดับ

๕.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับคุณภาพชีวิต และเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และสังคม

เป้าประสงค์

“ประชาชนได้รับบริการทางสังคมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม มีอาชีพ มีรายได้ และสังคมมีสภาพแวดล้อมที่ดี มีความเข้มแข็ง มั่นคง และยั่งยืน”

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ได้รับการเรียนรู้ พัฒนาทักษะชีวิตตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ร้อยละ ๙๕)
๒. ค่าเฉลี่ยคะแนน O-Net ม.๓ เพิ่มขึ้นในปี ๖๐ (ไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน)
๓. ร้อยละของสถานพยาบาลภาครัฐผ่านการประเมินมาตรฐาน HA /PCA (ร้อยละ ๘๐)
๔. ร้อยละของประชาชนที่ป่วยและตายด้วยโรคเบาหวาน/มะเร็งตับ ลดลง (ร้อยละ ๕)
๕. ร้อยละของครัวเรือนยากจนเป้าหมายที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ลดลง (ร้อยละ ๕๐)
๖. ร้อยละของหน่วยงานภาครัฐ และภาคองค์กรเอกชน มีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคม และดูแลผู้ด้อยโอกาสได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม (ร้อยละ ๑๐๐)

กลยุทธ์

๑. พัฒนาคคน (ความรู้ ทักษะ) และเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
๒. พัฒนาระบบสุขภาพเชิงป้องกัน การจัดสวัสดิการสังคมและดูแลผู้ด้อยโอกาส
๓. สร้างโอกาส สร้างอาชีพบนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๔. เสริมสร้างความเป็นธรรมในสังคม และความเข้มแข็งของครอบครัวชุมชนและสังคม

๕.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและยั่งยืน

เป้าประสงค์

“ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความเพียงพอและมีคุณภาพไม่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน”

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของการบริหารจัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อุปโภค และบริโภค เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและมีคุณภาพ (ร้อยละ ๙๐)
๒. จำนวนพื้นที่ป่าที่ได้รับการฟื้นฟู (จำนวน ๑,๐๐๐ ไร่/ปี)
๓. จำนวน อปท. ที่สามารถลดปริมาณขยะ และนำไปกำจัดให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ ในปี ๒๕๖๐ (จำนวน ๑๐ แห่ง)

กลยุทธ์

๑. สร้างความเพียงพอและคุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม
๒. พัฒนาแหล่งน้ำและบริหารจัดการน้ำทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพ
๓. เพิ่มพื้นที่ป่า อดมลพิษ ขจัดขยะให้ถูกหลักวิชาการและส่งเสริมใช้พลังงานทดแทน

๕.๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ รักษาความมั่นคงภายใน และการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์

“ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ได้รับการด้วยความเสมอภาคและ เป็นธรรม”

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของจำนวนคดีอาชญากรรมในคดี ๕ กลุ่ม จับกุมผู้กระทำผิด (ร้อยละ ๘๐)
๒. ร้อยละของจำนวนเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ ของศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดได้รับการแก้ไข (ร้อยละ ๙๕)
๓. ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อหน่วยงานภาครัฐ (ร้อยละ ๙๐)
๔. ร้อยละการเบิกจ่ายงบประมาณในภาพรวมของจังหวัด (ร้อยละ ๙๖)
๕. ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามแนวทางป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ระดับ ๕)

กลยุทธ์

๑. เพิ่มศักยภาพการรักษาความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยภายในจังหวัด
๒. ส่งเสริมการบริหารงานแบบบูรณาการภายใต้การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
๓. ยกระดับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ

การพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล

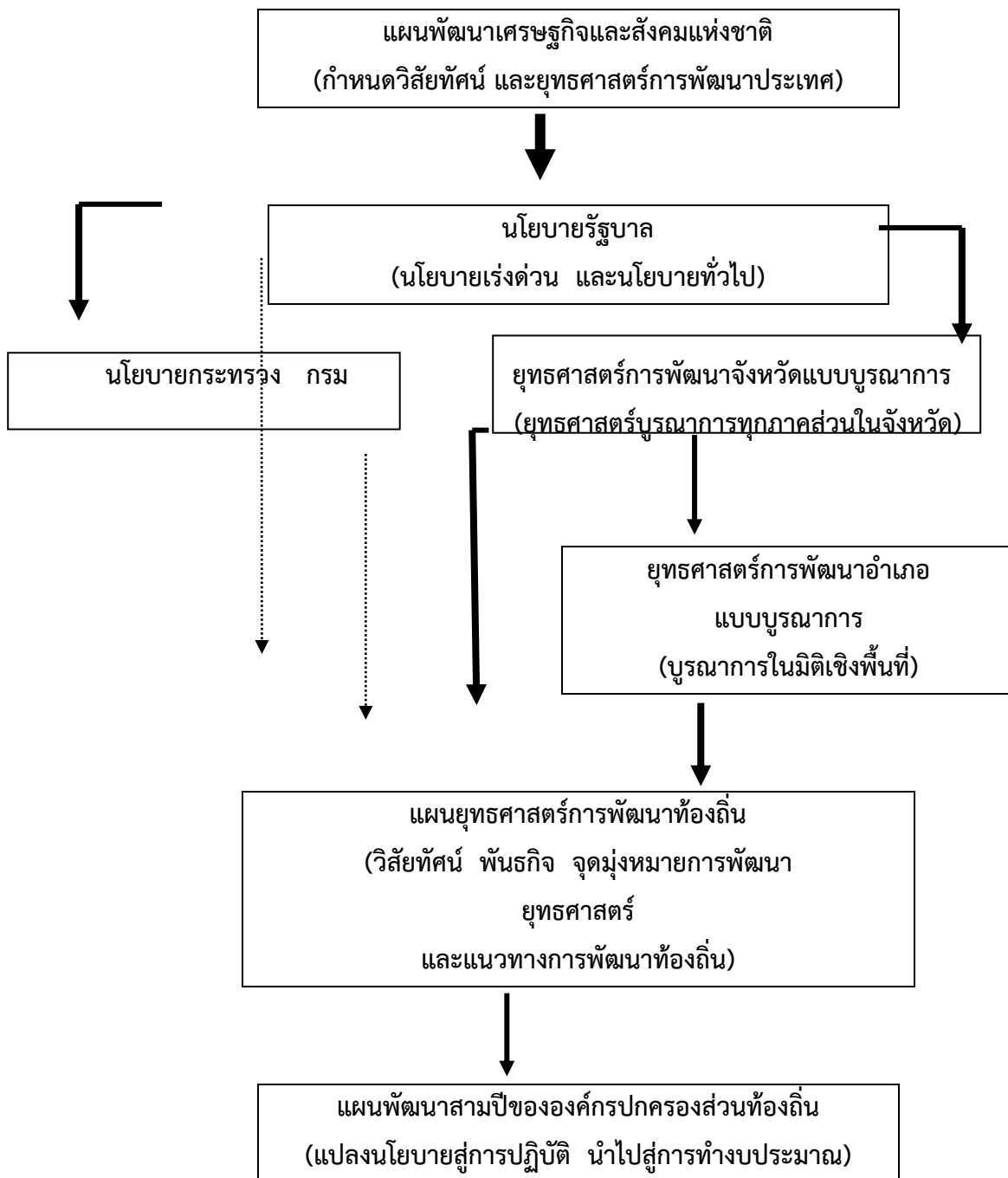
แผนพัฒนาจังหวัดแผนพัฒนาอำเภอ

กฎหมายรัฐธรรมนูญได้ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดกรอบความเป็นอิสระในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนและความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ และพระราชบัญญัติกำหนดแผนขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ บัญญัติให้เทศบาลมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งนอกจากมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาของตนเองแล้วยังมีอำนาจหน้าที่ในการประสานการจัดทำแผนพัฒนาตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดอีกด้วย

ดังนั้น การวางแผนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายการปกครองการบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงิน และการคลังและการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมาย กำหนด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ย่อมมีอิสระในการวางแผนการพัฒนาท้องถิ่นและการดำเนิน ตามแผน ความเป็นอิสระนั้นไม่ได้ หมายถึง ความเป็นอิสระในฐานะเป็น “รัฐอิสระ” แต่เป็นการมอบอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะบางส่วนให้ และยังคงอยู่ในการ กำกับดูแล หรือ ตรวจสอบ โดยรัฐบาลและประชาคมอีกด้วย

การวางแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องตระหนักว่าแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ ได้แก่ แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล แผนกระทรวง แผนกรม และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งเป็นแผนระดับชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาในระดับจังหวัด ตลอดจนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอและ แผนพัฒนาในระดับอำเภอ ซึ่งในการกำหนดยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาระดับจังหวัดและอำเภอนั้น ทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาคมจะมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ด้วย

แผนภาพที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ
กับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของเทศบาลตำบลลี้ฟ้าที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาของท้องถิ่นซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจและจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัดและอำเภอ และนโยบายการพัฒนาท้องถิ่น

การพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๕๔) เป็นแผนที่ได้อันเชิญแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศโดยยึดหลักทางสายกลาง เพื่อให้ประเทศรอดพ้นจากวิกฤต สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคง และนำไปสู่การพัฒนาที่สมดุล มีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และสถานการณ์เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางที่จะนำไปสู่การพัฒนาที่สมดุล มีคุณภาพและยั่งยืน ด้วยการเสริมสร้างรากฐานทางเศรษฐกิจและสังคมให้เข้มแข็ง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนส่วนใหญ่ของประเทศให้อยู่ดีมีสุขรู้จักความพอประมาณอย่างมีเหตุผลและมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดีควบคู่ไปกับการกระชับการพัฒนาที่เป็นธรรม และเสริมสร้างความเท่าเทียมกันของกลุ่มคนในสังคม และความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่น พร้อมทั้งฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้คงความสมบูรณ์เป็นรากฐานของการพัฒนาที่มั่นคง และเป็นรากฐานการดำรงชีวิตของชุมชนและสังคมไทย ตลอดจนการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศทุกระดับ อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน สามารถดำรงอยู่ใน ประชาคมโลก ได้อย่างมีเกียรติและมีศักดิ์ศรี ซึ่งแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลหัวช้าง ได้ดำเนินการตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ นโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ เป็นหลัก ซึ่งได้นำแนวยุทธศาสตร์ดังกล่าวมาเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลศรีโคตรดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๑. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่ดี ประกอบด้วยแนวทาง

๑.๑ การปรับระบบบริหารจัดการภายในองค์กรให้มีประสิทธิภาพและโปร่งใส

๑.๒ การกระจายภารกิจและความรับผิดชอบภายในองค์กรควบคู่กับการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคประชาคม

๑.๓ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบในหน้าที่ราชการ โดยสร้างจิตสำนึกประชาชนมีส่วนร่วมตรวจสอบและต่อต้านการทุจริตประพฤติมิชอบ รวมทั้งรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและการคุ้มครองทางสังคม ประกอบด้วยแนวทาง

๒.๑ พัฒนาค้นให้มีคุณภาพและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง เน้นให้การศึกษา สร้างเสริมจริยธรรมและวัฒนธรรมที่ดี พัฒนาระบบสาธารณสุข

๒.๒ การส่งเสริมให้คนมีงานทำ

๒.๓ การป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒.๔ การส่งเสริมบทบาทให้ประชาชนองค์กรต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

๓. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างการพัฒนาเมืองยั่งยืน ประกอบด้วยแนวทาง

๓.๑ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและการพัฒนา ทด..ให้น่าอยู่ ชุมชนน่าอยู่

๓.๒ การแก้ปัญหาคาความยากจนภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม

๓.๓ เตรียมความพร้อมขององค์กรให้มีคนดีและระบบดี เพื่อรองรับการกระจายอำนาจ

๔. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

- ๔.๑ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้มีความสมบูรณ์ ศิลปวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยว
- ๔.๒ การบริหารจัดการปัญหามลพิษอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาให้ชุมชนมีความน่าอยู่

ยุทธศาสตร์การพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาล

๑. ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาความยากจน ประกอบด้วยแนวทาง

- ๑.๑ การส่งเสริมการมีงานทำ
- ๑.๒ การส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการพัฒนาทุนของชุมชน
- ๑.๓ การประกันสุขภาพถ้วนหน้า
- ๑.๔ ส่งเสริมและพัฒนาโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
- ๑.๕ ส่งเสริมการตลาดและการบัญชี
- ๑.๖ การพัฒนาคุณภาพคนและองค์กร
- ๑.๗ ส่งเสริมการรวมกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการลงทุนในการประกอบอาชีพ

๒. ยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ประกอบด้วยแนวทาง

- ๒.๑ การปลูกฝังแผ่นดินและการป้องกัน
- ๒.๒ ให้การสนับสนุนและส่งเสริมหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการควบคุมปราบปรามและการ

บำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ

- ๒.๓ อำนวยการและประสานงาน

๓. ยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามทุจริตประพฤติดมิชอบ

- ๓.๑ บริหารองค์กรโดยให้หลักความโปร่งใส
- ๓.๒ หลักการมีส่วนร่วม
- ๓.๓ หลักคุณธรรม
- ๓.๔ หลักกฎหมาย

- ยุทธศาสตร์การพัฒนาตามนโยบายของจังหวัด

แนวทางการพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเป็นศูนย์กลางการผลิตและจำหน่ายข้าวหอมมะลิชั้นดีสู่ตลาดโลก

แนวทางที่ ๑ มีศูนย์กลางการรวบรวมและกระจายข้าวหอมมะลิเพื่อการส่งออกในประเทศ

และต่างประเทศ

แนวทางที่ ๒ พัฒนาและปรับปรุงคุณภาพและการเพิ่มผลผลิตข้าวหอมมะลิให้มีผลผลิตเฉลี่ย

ต่อไร่สูงขึ้น โดยยังคงคุณภาพและเอกลักษณ์ความหอมไว้

แนวทางที่ ๓ ข้าวหอมมะลิที่ผลิตจากจังหวัดร้อยเอ็ดได้รับความเชื่อถือและมีชื่อเสียงมากยิ่งขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเพิ่มศักยภาพในการสร้างรายได้ภาคการท่องเที่ยว

แนวทางที่ ๑ เร่งรัดการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

แนวทางที่ ๒ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ให้เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวแบบ

Long Stay

แนวทางที่ ๓ ยกกระดับแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับชาติโดยการประชาสัมพันธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพในการสร้างรายได้จากภาคการบริการแรงงาน

แนวทางที่ ๑ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทั้งในสถาบันการศึกษาและการฝึกอบรมแรงงาน

แนวทางที่ ๒ เผยแพร่ข้อมูลด้านแรงงานโดยผ่านสื่อต่างๆ เช่น Internet สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ดให้สอดคล้องกับนโยบายพื้นฐานของรัฐ

แนวทางที่ ๑ ลดจำนวนครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ (๒๐,๐๐๐ บาท)

แนวทางที่ ๒ สร้างความมั่นคงในการทำงาน

แนวทางที่ ๓ รักษาและอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ ๔ บรรเทาและแก้ไขปัญหาการร้องเรียน

แนวทางที่ ๕ ดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาลในเรื่องต่างๆ ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่รัฐบาล

๔.๔ แนวทางการพัฒนาอำเภอ

๑.๑ ดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจ แบบพอเพียงเน้นยุทธศาสตร์เศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง

๑.๒ ครอบครัวและชุมชนมีความเข้มแข็งมีความพร้อมในการพัฒนาและดำเนินกิจกรรมชุมชนส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน

๑.๓ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีสุขภาพแข็งแรงมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๑.๔ ได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเทียมกัน

๑.๕ พัฒนาเมืองและชุมชน ให้เป็นเมืองน่าอยู่

๑.๖ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองทุกระดับ

๑.๗ ส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี

๑.๘ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

๑.๙ ส่งเสริมการผลิตด้านการประมง

๑.๑๐ พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑๑ ส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑.๑๒ ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนฟื้นฟูแหล่งเสื่อมโทรม

๔.๕ แนวทางการพัฒนาตำบล

นโยบาย

๑. ส่งเสริมการดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจแบบพอเพียง ตามยุทธศาสตร์ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง

๒. ส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริม ยกระดับรายได้และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๓. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาฝีมือแรงงาน การทดสอบฝีมือแรงงานและการฝึกอาชีพเพื่อให้ประชาชนมีงานทำลดปัญหาการว่างงาน

๔. ส่งเสริมด้านความรู้ และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๕. ส่งเสริมและให้การสังคมสงเคราะห์แก่ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อน

๖. ส่งเสริมการนันทนาการและการกีฬา เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์แข็งแรงและไม่พึ่งพายาเสพติดส่งเสริม การป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามยุทธศาสตร์ ราชภัฏรัฐร่วมใจ ด้านภัยยาเสพติด

๗. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผน ดำเนินการ และการบริหาร โดยจัดประชาคมระดับหมู่บ้าน/ตำบล
๘. ดำเนินการ ปรับปรุง ซ่อมแซม เส้นทางคมนาคม การไฟฟ้า ตลอดจนการระบายน้ำ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน
๙. พัฒนาด้านแหล่งน้ำเพื่อการบริโภค-อุปโภค และน้ำเพื่อการเกษตร ให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
๑๐. พัฒนาระบบประปาเพื่อให้ได้มาตรฐาน ทำให้น้ำประปาสามารถดื่มได้
๑๑. ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อต่าง ๆ
๑๒. พัฒนาระบบการบริหารงานของ ทต. ให้มีประสิทธิภาพและสร้างความตระหนักให้สมาชิก ทต. เสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ให้รู้จักคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ทำงานอย่าง โปร่งใส บริสุทธิ์ และยุติธรรม ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ตลอดจนให้รู้จักสิทธิ และหน้าที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกระดับ
๑๓. ส่งเสริมการศึกษาทุกระบบ และสนับสนุนการศึกษาทุกระดับ
๑๔. ส่งเสริมให้อนุรักษ์วัฒนธรรม จารีตประเพณีอันดีงาม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนการทำนุบำรุง ศาสนา และรักษาพิธีการทางศาสนาให้คงอยู่ต่อไป
๑๕. ส่งเสริมและดำเนินการตามแนวพระราชเสาวนีย์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ โดยปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนรู้จักรัก และหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ รักป่าและร่วมกัน ปลูกป่า
๑๖. ส่งเสริมการประสานงานระหว่างหน่วยงานราชการ ทั้งในส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นในการแก้ไข ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๗. ส่งเสริมให้ประชาชนพัฒนาหมู่บ้านให้สะอาด น่าอยู่ ปราศจากขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

- ยุทธศาสตร์การพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหาร

๑. นโยบายการพัฒนาทั่วไป

เป็นภาระงานที่จะต้องดำเนินการตามกรอบการพัฒนา และตามอำนาจหน้าที่ในการในการจัดทำบริการ สาธารณะของเทศบาลตำบลเพื่อให้บริการและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยรวม แบ่งออกเป็น ๕ ด้าน ดังนี้

๑. นโยบายการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

วิสัยทัศน์ “ให้มีกิจกรรมคมนาคมที่สะดวกทั้งในหมู่บ้านและระหว่างหมู่บ้าน และให้มีไฟฟ้าให้ใช้ครบทุกครัวเรือน

๑.๑ ก่อสร้างและซ่อมบำรุงถนน สะพาน เพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคม การขนส่งทาง การเกษตร การท่องเที่ยว ให้สามารถใช้ได้ทุกฤดูกาล

๑.๒ จัดให้มีทางระบายน้ำและสาธารณูปโภคอื่น ๆ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ให้มีความพร้อมและสามารถ ใช้การได้

๑.๓ จัดให้มีและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค และแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้ทั่วถึงและ เพียงพอ

๑.๔ มุ่งพัฒนาสาธารณะประโยชน์อื่น ๆ ให้มีความพร้อมและเพียงพอต่อการให้บริการประชาชน

๑.๕ มุ่งประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ส่วนราชการ และองค์กรภาครัฐ เพื่อ รับการสนับสนุนในการจัดทำบริการสาธารณะแก่ประชาชน

๒. นโยบายการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

วิสัยทัศน์ “จัดให้มีการสร้างงาน สร้างรายได้ให้ชุมชน สร้างเศรษฐกิจแบบพอเพียง พออยู่พอกิน
จ้างแรงงานราษฎรในชุมชนให้มีรายได้ที่มั่นคง ไม่สร้างหนี้เพิ่ม ”

๒.๑ ส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพ เพื่อพัฒนารายได้ของครัวเรือน ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีสู่ชุมชนเข้มแข็ง
และเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งทางเศรษฐกิจในระดับรากฐานให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นนอกจากอาชีพหลัก

๒.๒ ส่งเสริมพัฒนาระบบผลผลิตทางการเกษตร รวมทั้งการสร้างเครือข่าย การเรียนรู้ การพัฒนา
ผลผลิตควบคุมคุณภาพท้องถิ่น ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๓ ส่งเสริมการผลิตและการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยชีวภาพ ทดแทนการใช้ปุ๋ยเคมี เพื่อลดต้นทุนการผลิต
และฟื้นฟูสภาพของดินและน้ำ เพื่อลดปัญหาสภาพดินเสื่อมโทรม

๒.๔ ส่งเสริมกิจกรรมศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการเกษตร เพื่อให้บริการข้อมูลความรู้และเทคนิค
ใหม่ ๆ ด้านการเกษตร เป็นการเพิ่มศักยภาพในการผลิตและพัฒนาอาชีพการเกษตรตามแนวทางวิถีใหม่

๒.๕ ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นงานฝีมือ จากภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ใน
ท้องถิ่น เป็นการแปลงจากสิ่งที่มีคุณค่าให้เป็นมูลค่า เพื่อพัฒนารายได้ของชุมชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

๒.๖ ส่งเสริมให้มีศูนย์ประสานงาน และจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ประจำ
ตำบล

๓. นโยบายการพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬา

วิสัยทัศน์ “ส่งเสริมการศึกษาทุกระดับ อนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น ส่งเสริมพระพุทธศาสนา
ส่งเสริมการออกกำลังกาย”

๓.๑ ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาทุกระดับ เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการของเด็กระดับปฐมวัยและ
สร้างเสริมความรู้ให้แก่นักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

๓.๒ สนับสนุนให้ข้าราชการ เจ้าหน้าที่และผู้ดูแลเด็ก ให้ได้รับการฝึกอบรม และได้ศึกษาต่อ เพื่อ
เพิ่มศักยภาพของบุคลากรให้สามารถพัฒนาองค์กร และเพิ่มขีดความสามารถในการบริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพ
และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

๓.๓ ส่งเสริมให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นศูนย์กลางการเสริมสร้างพัฒนาการของเด็กระดับปฐมวัยทั้ง
ด้านร่างกาย อารมณ์และจิตใจ โดยการกำหนดและควบคุมคุณภาพทางด้านอาหาร ให้ถูกหลักโภชนาการ ปรับปรุงศูนย์ให้
ได้มาตรฐานและถูกสุขลักษณะ จัดหาสื่อการเรียนการสอน รวมทั้งเครื่องเล่นภาคสนาม

๓.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนในเขตตำบลลื่นฟ้า ในการจัดกิจกรรมด้านวิชาการ การศึกษา เพื่อเพิ่ม
ทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา

๓.๕ ส่งเสริมให้มีศูนย์การเรียนรู้ในระดับชุมชน เพื่อเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และเป็นแหล่ง
ให้บริการข้อมูลข่าวสาร ทั้งข้อมูลด้านชุมชนและวิชาการ แก่นักเรียน นักศึกษา ศูนย์ศึกษานอกโรงเรียนและผู้สนใจ

๓.๖ สนับสนุนงานประเพณีและวันสำคัญทางศาสนา เพื่อให้วัฒนธรรมประเพณีได้รับการอนุรักษ์
และสืบทอดถึงชนรุ่นหลัง เช่นงานประเพณีสงกรานต์ งานประเพณีลอยกระทง ฯลฯ

๓.๗ จัดให้มีการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของ
ตำบลลื่นฟ้า

๔. นโยบายการพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

วิสัยทัศน์ “ส่งเสริม คุณภาพชีวิต ของคนในชุมชน ให้มีความเป็นอยู่ที่ดีมีรายได้มั่นคงปราศจากอบายมุขและสิ่งเสพติด”

๔.๑ ส่งเสริมงานสงเคราะห์ชุมชน โดยการอบรมให้ความรู้ สร้างงาน สร้างโอกาส สร้างอาชีพให้กับคนยากจน ผู้ด้อยโอกาส ให้มีความมั่นคง เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี

๔.๒ สนับสนุนการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ เด็ก สตรี คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส อสม. ได้รับการดูแลจากองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน ทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น

๕. นโยบายการพัฒนาด้านสาธารณสุข

วิสัยทัศน์ “ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรงชุมชนปลอดจากโรคติดต่อ ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและระงับโรค”

๕.๑ สนับสนุนการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อโดยการเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมและป้องกันโรค เพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจและได้รับความรู้ในเรื่องโรคร้ายต่าง ๆ และสามารถป้องกันตนเองได้

๕.๒ ส่งเสริมการพัฒนาสุขภาพของประชาชนในตำบลโดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงทั้งเด็ก ผู้ใหญ่และคนชรา และให้ประชาชนที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วหน้า

๕.๓ ส่งเสริมบทบาทอาสาสมัครอาสาสาธารณสุขมูลฐานชุมชน (อสม.) ให้มีความพร้อมและมีศักยภาพ ในการจัดงานบริการสาธารณสุขมูลฐานระดับชุมชน

๕.๔ สนับสนุนอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เพื่อพัฒนาศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถในการป้องกัน ช่วยเหลือ ผู้ประสบอุบัติเหตุและสาธารณภัยทั้งภายในและภายนอกเขตพื้นที่รับผิดชอบ

๕.๕ สนับสนุนกิจกรรมการ รณรงค์ด้านการจราจรเพื่อความปลอดภัย ในการใช้เส้นทางคมนาคมและยานพาหนะโดยเฉพาะในช่วงเทศกาล

๕.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดระบบรักษาความสงบเรียบร้อยภายในตำบล

๕.๗ สนับสนุนการแก้ไขปัญหายาเสพติดร่วมกับ ตำรวจ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน และสถาบันครอบครัว เพื่อลดปัญหายาเสพติด และให้โอกาสผู้เคยติดยาได้กลับมาร่วมใช้ชีวิตร่วมกับคนอื่น ๆ ในสังคมได้

๕.๘ ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาบันครอบครัวอบอุ่นและเข้มแข็ง เพื่อเป็นพื้นฐานในการลดปัญหาสังคมและเป็นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีแก่บุคคลในครอบครัวและท้องถิ่น

๕.๙ สนับสนุนและส่งเสริมการรณรงค์ป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติดทั้งในระดับหมู่บ้าน ตำบลและอำเภอ

๖. นโยบายการพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬา

วิสัยทัศน์ “ ส่งเสริมการศึกษาทุกระดับ อนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น ส่งเสริมพระพุทธศาสนา ส่งเสริมการออกกำลังกาย ”

๖.๑ จัดการและส่งเสริมให้เทศบาลตำบลลิ้นฟ้า เป็นศูนย์กลางการออกกำลังกายและนันทนาการประจำตำบล เพื่อให้ประชาชนมีสถานที่ ที่เหมาะสมในการออกกำลังกาย

๖.๒ ปรับปรุงสนามกีฬาและยกระดับการแข่งขันกีฬาด้านยาเสพติด ประจำปีมีมาตรฐาน เพื่อสร้างความเป็นเลิศทางด้านกีฬา และสร้างนักกีฬาที่มีชื่อเสียงให้กับตำบลในอนาคต

๖.๓ สนับสนุนและส่งเสริมนักเรียน ประชาชนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับอำเภอ และจังหวัด เพื่อ

สร้างเครือข่ายเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรและชุมชน

๖.๔ ส่งเสริมให้ศูนย์กีฬาประจำหมู่บ้านเป็นศูนย์ฝึกกีฬาชุมชน เพื่อสร้างเสริมทักษะและให้ความรู้ในเรื่องการเล่นกีฬาอย่างถูกวิธีแก่เด็กและเยาวชน

๖.๕ ส่งเสริมให้มีสวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น เพื่อนันทนาการ การพักผ่อนหย่อนใจและออกกำลังกายแก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่และนักท่องเที่ยว

๗. นโยบายการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

วิสัยทัศน์ “การอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ ให้คงอยู่ เติบโตแหล่งที่เสื่อมโทรมให้กลับสภาพที่ดีดั้งเดิมปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

๗.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการพื้นที่ป่า เพื่อการใช้ประโยชน์จากป่าไม้อย่างยั่งยืน และเพื่อสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๗.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งองค์กรชุมชนเชิงอนุรักษ์เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ สร้างจิตสำนึกและสร้างเครือข่ายชุมชนในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

๗.๓ ส่งเสริมและพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พัฒนาบุคลากรศิลปวัฒนธรรม ธรรมชาติและ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม ปรับปรุงภูมิทัศน์และสถานที่ต่าง ๆ เพื่อให้ชุมชนมีงานทำและมีรายได้เพิ่มขึ้น

๘. นโยบายการพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

วิสัยทัศน์ “ ประสานความร่วมมือ กันทำงาน ระหว่าง วัด โรงเรียน หมู่บ้านและ ทต. การบริหารของ ทต. เป็นไปอย่างโปร่งใส ซื่อสัตย์ สุจริต ประชาชนสามารถตรวจสอบการทำงานทุกระดับ

๘.๑ ส่งเสริมการเลือกตั้งทุกระดับ โดยสร้างความรู้ความเข้าใจ ในการใช้สิทธิเลือกตั้งและร่วมรณรงค์ และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เพื่อส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

๘.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก และมีส่วนร่วมในการพัฒนาตำบล กลาง เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้ประชาชนในรูปแบบการปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่เด็ก เยาวชน ประชาชน โดยทั่วไป

๘.๓ จัดให้มีศูนย์ข้อมูลข่าวสารปีพระจำตำบลและหมู่บ้าน หอกระจายเสียง แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของทางราชการทุกหมู่บ้าน

๘.๔ บริหารองค์กรและจัดบริการสาธารณะ ตามหลักธรรมาภิบาล (GOOD DOVERNANCE) โดยการเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน และหลักความคุ้มค่า โปร่งใสตรวจสอบได้

๘.๕ ปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพ ลดขั้นตอนและระยะเวลาในการให้บริการ และนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ที่เหมาะสม

๘.๖ สร้างความร่วมมือและสนับสนุน ช่วยเหลือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ เพื่อประสิทธิภาพในการประสานงานและการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และการแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติเพื่อจัดทำบริการสาธารณะ

๘.๗ พัฒนา และฝึกอบรม ศึกษาดูงาน ให้แก่ประชาชน สมาชิกสภาฯ คณะผู้บริหาร พนักงานส่วนท้องถิ่นและพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันและการทำงานได้ดี

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ในการพัฒนาเทศบาลตำบลลิ้นฟ้า **เป็นองค์การหลักในการพัฒนาตำบล ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจ สังคม ด้วยการจัดการบริหารที่ดี เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชน ***

๒.๑.๑ พันธกิจ

- ให้การสนับสนุนอาหารกลางวันและอาหารเสริม (นม) โรงเรียน
- สนับสนุนเกี่ยวกับสวัสดิการเบี้ยยังชีพคนชรา คนด้อยโอกาส และคนพิการ
- ขยายเขตไฟฟ้าให้ทั่วถึงทั้งตำบล
- สนับสนุนงานประเพณีต่างๆ
- สนับสนุนกลุ่มอาชีพในหมู่บ้าน
- สนับสนุนด้านการกีฬา
- สนับสนุนด้านกลุ่ม อสม. หมู่บ้าน
- สนับสนุนตำรวจอาสาประจำหมู่บ้าน (ตำรวจบ้าน)
- สนับสนุนเรื่องการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- สนับสนุนส่งเสริมสร้างงาน สร้างอาชีพ ภายในตำบล

๒.๒ ยุทธศาสตร์พัฒนาท้องถิ่น

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ด้านๆ อื่น ที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐ

๒.๕ แนวทางการพัฒนา

(๑) ยุทธศาสตร์ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- ๑.๑ พัฒนาระบบการคมนาคม
- ๑.๒ พัฒนาระบบการวางผังเมือง
- ๑.๓ พัฒนาระบบประปา
- ๑.๔ พัฒนาระบบไฟฟ้า

(๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

- ๒.๑ ส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประเพณี

(๓) การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

- ๓.๑ อนุรักษ์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมงานประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๓.๒ เพิ่มโอกาสและคุณภาพทางการศึกษา

(๔) การส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน

- ๔.๑ ส่งเสริมอาชีพ การลงทุน การพาณิชย์ และการกระจายรายได้ ส่งเสริมการเกษตร

(๕) การพัฒนาด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

- ๕.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการและการให้บริการ
- ๕.๒ อนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ
- ๕.๓ บริหารจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
- ๕.๔ ส่งเสริมสุขภาพอนามัยที่ดีของประชาชน
- ๕.๕ เพิ่มช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
- ๕.๖ ส่งเสริมสวัสดิการสังคมสำหรับกลุ่มผู้ด้อยโอกาส
- ๕.๗ การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย
- ๕.๘ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๕.๙ พัฒนาและปรับปรุงลักษณะกายภาพ ของชุมชน

นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น

นโยบายเร่งด่วน

๑. โครงการจัดซื้อรถยนต์เพื่อใส่แทนเจาะบาดาล
๒. โครงการจัดซื้อแทนเจาะบาดาล
๓. โครงการจัดซื้อรถยนต์ โม่บាយ
๔. โครงการสนับสนุนคณะกรรมการหมู่บ้าน
๕. โครงการขยายเขตไฟฟ้า ม.๖ และ ม.๑,ม.๒,ม.๓,ม.๔,ม.๕,ม.๗,ม.๘,ม.๙
๖. โครงการจัดซื้อเมล็ดพันธุ์พืช แจกชาวบ้าน ม.๑ - ม.๙

นโยบายตามแนวพระราชดำริ

- ๔.๑๓ ส่งเสริมการดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางพระราชดำริ เศรษฐกิจแบบพอเพียง

ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง

- ๔.๑๔ ส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมเพื่อยกระดับรายได้และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
- ๔.๑๕ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาฝีมือแรงงานการทดสอบฝีมือแรงงานและการฝึกอาชีพเพื่อให้ประชาชน

มีงานทำ ลดปัญหาการว่างงาน

- ๔.๑๖ ส่งเสริมด้านความรู้และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- ๔.๑๗ ส่งเสริมและให้การสังคมสงเคราะห์แก่ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อน
- ๔.๑๘ ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์แข็งแรงและไม่พึ่งพา

ยาเสพติด

- ๔.๑๙ ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามยุทธศาสตร์ “ราษฎร์ร่วมใจ” ด้านภัยยาเสพติด
- ๔.๒๐ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผน ดำเนินการ และการบริหารโดยจัด

ประชาคมระดับหมู่บ้าน และระดับตำบล

- ๔.๒๑ ดำเนินการปรับปรุง ซ่อมแซม เส้นทางคมนาคม การไฟฟ้า การสื่อสาร ตลอดจนการระบบ

น้ำเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

- ๔.๒๒ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการบริโภค – อุปโภค และน้ำเพื่อการเกษตรให้เพียงพอต่อความต้องการ

ของประชาชน

๔.๒๓ พัฒนาระบบประปาเพื่อให้ได้มาตรฐานทำให้ระบบประปาสามารถดื่มและใช้ได้อย่างเพียงพอ

๔.๒๔ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อต่างๆ

๔.๒๕ พัฒนาการบริหารงานของเทศบาล ให้มีประสิทธิภาพและสร้างความตระหนักให้ สท. มีการเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวมให้รู้จักคิดเป็นทำเป็นแก้ปัญหาเป็นทำงานอย่างโปร่งใส บริสุทธิ์ยุติธรรม ประชาชนสามารถตรวจสอบได้

๔.๒๖ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความสามารถ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการปกครองในระบบประชาธิปไตยตลอดจนให้รู้จักสิทธิหน้าที่ในการใช้สิทธิเลือกตั้งทุกระดับ

๔.๒๗ ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาทุกระดับ

๔.๒๘ ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์วัฒนธรรม จารีตประเพณีอันดีงาม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนการทำนุบำรุงศาสนา และรักษาพิธีการทางศาสนาให้คงอยู่ต่อไป

๔.๒๙ ส่งเสริมและดำเนินการตามแนวพระราชดำริพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและแนวพระราชเสาวนีย์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถโดยปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนรู้จักรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ รักษาป่าและร่วมกันปลูกป่า

๔.๓๐ ส่งเสริมการประสานงานระหว่างหน่วยงานราชการ ทั้งในส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและด้านอื่นๆ

๔.๓๑ ส่งเสริมให้ประชาชนพัฒนาหมู่บ้านให้สะอาด น่าอยู่ปราศจากขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๒.๘ นโยบายการพัฒนาจังหวัด ที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔.๔.๑ ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จากการพัฒนาในด้านต่างๆ ของอำเภอดุสิตพัฒนาในระยะที่ผ่านมาได้ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้แก่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งในส่วนของทรัพยากรธรรมชาติที่สูญเสียไป และที่เหลืออยู่ก็เสื่อมโทรมบางครั้งเกิดภาวะมลพิษส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ดังนั้นการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของอำเภอในปี ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐ จะต้องมุ่งใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดังนี้

- เน้นให้มีการใช้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจบนพื้นฐานการอนุรักษ์และความเป็นธรรมในสังคม
- ประชาชนมีจิตสำนึกและร่วมดำเนินการป้องกัน และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมร่วมกับภาครัฐ
- จัดระบบบริหารจัดการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพโดยกระจาย

อำนาจการบริหารจัดการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ทุกฝ่ายทั้งภาครัฐและภาคเอกชนรวมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผนึกกำลังและมีส่วนร่วมตั้งแต่การกำหนดนโยบายการวางแผน การดำเนินงาน การติดตามและตรวจสอบ

ด้านพัฒนาเศรษฐกิจและรายได้

- ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนดใน จปฐ. และสามารถพึ่งตนเองได้
- เพื่อให้ประชาชนวัยแรงงานมีอาชีพเสริมที่ก่อให้เกิดรายได้ทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้นจากรายได้

๑๕,๐๐๐ บาท/คน/ปี เป็นรายได้ ๒๐,๐๐๐ บาท/คน/ปี

การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิตของประชาชน

- ครอบครัวและชุมชนมีความเข้มแข็งมีความพร้อมในการร่วมพัฒนาและดำเนินกิจกรรมของประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีสุขภาพแข็งแรง มีคุณภาพชีวิตที่ดีได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกันและพัฒนาเมืองและชุมชนให้เป็นเมืองน่าอยู่

ด้านการเมืองการปกครอง

- ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมการเมืองทุกขั้นตอน รวมทั้งทำหน้าที่ตรวจสอบนักการเมืองและบริหารราชการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพโปร่งใสและซื่อสัตย์สุจริต

หน้าที่ความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดร้อยเอ็ด

ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เทศบาลตำบลลื่นฟ้า ควรกำหนดแนวทางการพัฒนา แผนงาน/โครงการ ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ นโยบายรัฐบาล วิสัยทัศน์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ขอนแก่น-มหาสารคาม-ร้อยเอ็ด “ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และการบริการในภูมิภาคสู่สากล” วิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด “มุ่งเป็นแหล่งผลิตและจำหน่ายข้าวหอมมะลิชั้นดีสู่ตลาดโลก ควบคู่ไปกับการส่งเสริมการท่องเที่ยว และพัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานเพื่อสร้างรายได้และคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน” โดยแบ่งภารกิจของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

องค์การบริหารส่วนจังหวัด

องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด มีอำนาจหน้าที่ในการปรับปรุงและพัฒนาท้องถิ่นตามที่ระเบียบกฎหมายได้กำหนดไว้ โดยมีลักษณะการทำงาน คือ

ข้อ ๑ ลักษณะของการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการให้บริการสาธารณะในเขตจังหวัด

(๑) ดำเนินการในโครงการที่มีขนาดใหญ่ ที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด

(๒) เป็นการดำเนินงานที่ปรากฏถึงกิจกรรมที่เป็นภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด ที่มุ่งต่อประโยชน์ของท้องถิ่นหรือประชาชนเป็นส่วนรวม และไม่เข้าไปดำเนินงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัดสามารถดำเนินการได้เอง

(๓) เข้าไปดำเนินการตามแผนงานหรือโครงการ ในลักษณะที่มีความคาบเกี่ยวต่อเนื่องหรือมีผู้ที่ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่า ๑ แห่งขึ้นไป

ข้อ ๒ ในการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามข้อ ๑ องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจะดำเนินการเพื่อให้เป็นไปในลักษณะ ดังนี้ คือ

(๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองและประสานการจัดทำแผน โดยการสร้างและพัฒนากระบวนประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัด เพื่อนำไปสู่การใช้จ่ายงบประมาณ ในการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีความสมดุลและคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ

(๒) การก่อสร้างและการบำรุงรักษาโครงการที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ หรือมีการเกี่ยวเนื่องกันหลายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือในลักษณะที่เป็นเครือข่ายหลักในการเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาโครงการที่ดำเนินการ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด

(๓) การจัดการศึกษา สาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้กับประชาชนในระดับจังหวัด และไม่เป็นการซ้ำซ้อนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายศักยภาพและมุ่งต่อผลสัมฤทธิ์ ในการพัฒนาการศึกษา สาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด

(๔) การส่งเสริมจารีต ประเพณี วัฒนธรรม การท่องเที่ยว การส่งเสริมการลงทุนและการพาณิชย์กรรมของจังหวัด

(๕) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การทำหน้าที่เป็นองค์กรหลักในการกำจัดการมูลฝอย สิ่งปฏิกูลรวม การดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด

(๖) ให้บริการด้านเทคนิค วิชาการเครื่องมือ เครื่องจักรกล บุคลากรแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด

(๗) ดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการ กำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมการถ่ายโอนที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด “มีหน้าที่ต้องทำ”

ข้อ ๓ การสนับสนุนงบประมาณให้แก่ราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค จะกระทำได้แต่เฉพาะกรณี ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะต้องดำเนินการเอง แต่ไม่สามารถดำเนินการเองได้เนื่องจากเป็นงานปฏิบัติซึ่งจะต้องใช้เทคนิควิชาการสูงและหน่วยงานของรัฐนั้นมีความสามารถที่จะดำเนินการได้ดีกว่าและผลของการให้การสนับสนุนนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

การสนับสนุนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด จะกระทำได้ในกรณีที่เร่งด่วนและจำเป็น หากไม่ดำเนินการจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประชาชน

การให้การสนับสนุนแก่ประชาคม องค์กรประชาชน ควรเป็นไปในลักษณะของการส่งเสริมความสามารถดำเนินการ โดยใช้ศักยภาพของตนเองในการบริหารจัดการในลักษณะของการร่วมคิด ร่วมคิดร่วมทำร่วมรับผลประโยชน์ โดยไม่ให้การสนับสนุนในลักษณะของการให้สิ่งของ หรือการเข้าไปดำเนินการแทน\

เทศบาลและเทศบาลตำบลลี้ฟ้า

เทศบาลและเทศบาลตำบลลี้ฟ้า มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่นในเขตพื้นที่เทศบาลและเทศบาลตำบลลี้ฟ้า ตามระเบียบกฎหมายกำหนด หากมีโครงการใดที่พิจารณาแล้วว่าเกินกว่าศักยภาพของท้องถิ่น และเป็นโครงการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถเสนอขอรับการสนับสนุนโครงการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งนี้ในดราเสนอ โครงการลักษณะดังกล่าว ควรจัดทำในรูปแบบโครงการ โดยให้มีการสำรวจ ออกแบบ ระบุรายละเอียดประกอบโครงการอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด

อนึ่งในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำและประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ มิได้กำหนดช่วงเวลาไว้ว่าต้องทำกี่ปี แต่เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสามปีท้องถิ่นควรกำหนดระยะเวลาของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็น ๓ ปี เพื่อเป็นการสอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการ ความเดือดร้อนของประชาชนในท้องถิ่นที่เปลี่ยนแปลงไปตามภาวะแวดล้อมและสภาพสังคมที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วในยุคโลกาภิวัตน์

ส่วนที่ 4

แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ.2566 - 2570)

4.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ปี 2566	ด้าน	ปี 2567	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	ปี 2568 สนับสนุน
1	ด้านการบริหารจัดการ	ด้านบริหารทั่วไป ด้านบริการชุมชนและสังคม ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานบริหารงานทั่วไป แผนงานการศึกษา แผนงานสาธารณสุข แผนงานสังคมสงเคราะห์ แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ แผนงานการเกษตร แผนงานการพาณิชย์	สำนักงานปลัด กองการศึกษาฯ สำนักงานปลัด สำนักงานปลัด กองช่าง สำนักงานปลัด กองการศึกษาฯ สำนักงานปลัด	ทุกหน่วยงาน
2	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	กองช่าง
3	ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ด้านบริการชุมชนและสังคม ด้านการเศรษฐกิจ ด้านการดำเนินงานอื่น	แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน แผนงานการเกษตร แผนงานงบกลาง	สำนักงานปลัด สำนักงานปลัด สำนักงานปลัด	ทุกหน่วยงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หน่วยงาน สนับสนุน
4	ด้านการศึกษา กีฬา อนุรักษ์ ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศึกษา แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	กองการศึกษาฯ กองช่าง กองการศึกษาฯ	ทุกหน่วยงาน
5	ด้านการสร้างความเข้มแข็งให้ ชุมชน สาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อม	ด้านบริหารทั่วไป ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานบริหารงานทั่วไป แผนงานการรักษาความสงบภายใน แผนงานสาธารณสุข	สำนักงานปลัด สำนักงานปลัด สำนักงานปลัด	ทุกหน่วยงาน

4.2 บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

แบบ ผ. 01

แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ.2566 - 2570)

แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ.2566-2570)

เทศบาลตำบลลิ้นฟ้า

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 1 การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเป็นสากล

ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการเมืองการบริหารจัดการที่ดี

1.ยุทธศาสตร์ ด้านการบริหารจัดการ

1.1 แผนงาน การเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิต ของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
5	โครงการจ่ายค่าตอบแทนผู้ปฏิบัติราชการอันเป็นประโยชน์แก่เทศบาล	เพื่อเป็นค่าตอบแทนคณะกรรมการต่างๆ	จำนวน 3 ครั้ง/ปี	60,000	60,000	60,000	60,000	60,000	ร้อยละของคณะกรรมการได้รับความพอใจ	คณะกรรมการได้รับความพึงพอใจมีขวัญกำลังใจการทำงาน	สำนักปลัด
6	โครงการค่าตอบแทน,ค่าเบี้ยประชุมคณะกรรมการสภา	เพื่อเป็นค่าตอบแทนค่าเบี้ยประชุมคณะกรรมการสภาฯ	จำนวน 4 ครั้ง/ปี	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	ร้อยละของคณะกรรมการได้รับความพอใจ	คณะกรรมการสภาได้รับความพึงพอใจ	สำนักปลัด
7	โครงการเลี้ยงรับรองในการประชุมสภาท้องถิ่น	เพื่อเป็นการบริการเลี้ยงรับรองสภาเทศบาล	จำนวน 4 ครั้ง/ปี	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	ร้อยละของสภาท้องถิ่นได้รับความพึงใจ	คณะกรรมการสภาได้รับความพึงพอใจ	สำนักปลัด
8	โครงการจัดซื้อวัสดุคอมพิวเตอร์	เพื่อปรับปรุงซ่อมแซมคอมพิวเตอร์ของหน่วยงาน	คอมพิวเตอร์สำนักงาน 3 ครั้ง/ปี	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	ร้อยละของประชาชนที่พึงพอใจ	จนท.มีอุปกรณ์เครื่องใช้ในการทำงาน	สำนักปลัด
9	โครงการจัดซื้อครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์พร้อมเครื่องปรี้น	เพื่อเป็นการสนับสนุนการทำงานให้มีประสิทธิภาพ	คอมพิวเตอร์พร้อมเครื่องปรี้น	28,000	28,000	28,000	28,000	28,000	ร้อยละของประชาชนที่พึงพอใจ	จนท.มีอุปกรณ์เครื่องใช้ในการทำงาน	กองคลัง

แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ.2566 - 2570)

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิต)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566	2567	2568	2569	2570			
10	โครงการจัดซื้อเก้าอี้สำนักงานแบบหมุนได้ ปรับระดับขึ้น-ลงได้	เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน ของพนักงานเทศบาล	จำนวน 1 ตัว	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	ร้อยละของประชาชน ที่พึงพอใจ	จนท.มีอุปกรณ์เครื่อง ใช้ในการทำงาน	สำนักปลัด
11	โครงการจัดซื้อครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	เพื่อจัดหาเครื่องมือต่างให้ พร้อมใช้สำหรับหน่วยงาน	จำนวน 1 ครั้ง/ปี	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	ร้อยละของจนท. พึงพอใจ	เครื่องตัดหญ้า ๑ เครื่อง ตามแบบตามฐานครุภัณฑ์	สำนักปลัด
12	โครงการจัดซื้อวัสดุยานพาหนะและ ขนส่ง	เพื่อจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ซ่อม รถให้มีสภาพได้ใช้งานได้ตามปกติ	จำนวน 7 ครั้ง/ปี	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	ร้อยละของประชาชน พึงพอใจ	เพื่อสนับสนุนการ ปฏิบัติงาน	สำนักปลัด
13	โครงการจัดซื้อวัสดุสำนักงาน	เพื่อการปฏิบัติงานให้มีประ สิทธิภาพมากขึ้น	จำนวน 2 ครั้ง/ปี	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	ร้อยละของจนท. พึงพอใจ	เพื่อสนับสนุนการ ปฏิบัติงาน	สำนักปลัด
14	โครงการจัดซื้อวัสดุเชื้อเพลิงและหล่อลื่น	เพื่อจัดซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อ ลื่นให้แก่รถยนต์สำนักงาน	รถยนต์สำนักงาน	37,200	37,200	37,200	37,200	37,200	ร้อยละของประชาชน พึงพอใจ	เพื่อสนับสนุนการ ปฏิบัติงาน	สำนักปลัด
15	โครงการบำรุงรักษาหรือซ่อมแซมปรับปรุง ครุภัณฑ์สำนักงาน	เพื่อจ่ายเป็นค่าบำรุงรักษาหรือ ซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์สำนักงาน	จำนวน 3 ครั้ง/ปี	67,200	67,200	67,200	67,200	67,200	ร้อยละของจนท. พึงพอใจ	เพื่อสนับสนุนการ ปฏิบัติงาน	สำนักปลัด
16	จัดซื้อเครื่องปริ้นเตอร์	เพื่อเป็นการสนับสนุนการทำ งานให้มีประสิทธิภาพ	จำนวน 1 เครื่อง	4,000	4,000	4,000	4,000	4,000	ร้อยละของจนท. พึงพอใจ	จนท.มีอุปกรณ์เครื่องใช้ ในการทำงาน	กองการ ศึกษา
17	โครงการจัดทำเว็บไซต์สำหรับหน่วยงาน	เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารเผยแพร่ อย่างเป็นปัจจุบันและกว้างขวาง	จำนวน 4 ครั้ง	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	ร้อยละของประชาชน พึงพอใจ	เพื่อสนับสนุนการ ปฏิบัติงาน	สำนักปลัด
18	การจัดหาวัสดุโฆษณาประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่	เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารเผยแพร่ อย่างเป็นปัจจุบันและกว้างขวาง	จำนวน 4 ครั้ง/ปี	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	ร้อยละของประชาชน พึงพอใจ	หน่วยงานมีช่องทาง เผยแพร่ประชาสัมพันธ์	สำนักปลัด
19	โครงการจัดซื้อพัดลมติดตั้งผนังพร้อมติด ตั้งชนิดไม่น้อยกว่า16 นิ้ว	เพื่อติดตั้งพัดลมภายในห้องประชุม เทศบาลตำบลลิ้นฟ้า	จำนวน 10 เครื่อง	5,000	5,000	5,000	5,000	5,000	ร้อยละของประชาชน พึงพอใจ	ประชาชน พนักงาน สท.ไม่ร้อน	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิต ของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
20	โครงการจัดซื้อครุภัณฑ์อื่น	เพื่อจัดหาครุภัณฑ์ที่จำเป็น สะดวกต่อการทำงาน	จำนวน 4 ครั้ง	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	ผลสำเร็จของงาน	มีครุภัณฑ์ที่จำเป็น สะดวกต่อการทำงาน	สำนักปลัด
21	โครงการค่ารับในการต้อนรับบุคคลหรือ คณะบุคคลของหน่วยงานต่างๆ	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการต้อนรับ ของหน่วยงานต่างๆ	จำนวน 3 ครั้ง	15,000	15,000	15,000	15,000	15,000	ร้อยละของบุคคล ของหน่วยงาน	คณะบุคคลและหน่วย งานมีความพึงพอใจที่ดี	สำนักปลัด
22	โครงการสร้างสุขให้แผ่นดินประจำปี	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดงาน	จำนวน1ครั้ง/ปี	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	ร้อยละของประชาชน พึงพอใจ	ประชาชนได้รับความพ อใจกันถ้วนหน้า	สำนักปลัด
23	โครงการรายจ่ายเพื่อให้ได้มาเพื่อบริการ ฯลฯ	เพื่อใช้จ่ายด้านต่างๆภายใน เทศบาลฯ	ทด.ล้นฟ้า	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	ร้อยละของบุคคล ของหน่วยงาน	คณะบุคคลและหน่วย งานมีความพึงพอใจที่ดี	สำนักปลัด
24	โครงการรายจ่ายเกี่ยวกับการรับรองและ พิธีการ	เพื่อใช้เลี้ยงรับรองในการประ ชุมสภาท้องถิ่น	ทด.ล้นฟ้า	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	ร้อยละของบุคคล ของหน่วยงาน	คณะบุคคลและหน่วย งานมีความพึงพอใจที่ดี	สำนักปลัด
25	โครงการรายจ่ายเกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติ ราชการที่ไม่เข้าลักษณะรายจ่ายหมวดอื่น	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดิน ทางไปราชการ	ทด.ล้นฟ้า	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	ร้อยละของบุคคล ของหน่วยงาน	คณะบุคคลและหน่วย งานมีความพึงพอใจที่ดี	สำนักปลัด
26	โครงการค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง	เพื่อจ่ายเป็นค่าตอบแทนคณะ กรรมการต่างๆ	ทด.ล้นฟ้า	250,000	250,000	250,000	250,000	250,000	ร้อยละของบุคคล ของหน่วยงาน	คณะบุคคลและหน่วย งานมีความพึงพอใจที่ดี	สำนักปลัด
27	โครงการบำรุงรักษาและซ่อมแซม	เพื่อจ่ายเป็นค่าบำรุงรักษาและซ่อม แซมทรัพย์สินให้สามารถใช้งานได้	ทด.ล้นฟ้า	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	ร้อยละของบุคคล ของหน่วยงาน	คณะบุคคลและหน่วย งานมีความพึงพอใจที่ดี	สำนักปลัด
28	โครงการจัดซื้อวัสดุงานบ้านงานครัว	เพื่อเป็นค่าวัสดุงานบ้านงาน ครัว	จำนวน 4 ครั้ง	19,059	19,059	19,059	19,059	19,059	ร้อยละของบุคคล ของหน่วยงาน	คณะบุคคลและหน่วย งานมีความพึงพอใจที่ดี	สำนักปลัด
29	โครงการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ประกอบ อะไหล่ซ่อมแซมบำรุงรักษาทรัพย์สิน	เพื่อจ่ายเป็นค่าวัสดุอุปกรณ์ประกอบ อะไหล่ซ่อมแซมบำรุงรักษาทรัพย์สิน	ทด.ล้นฟ้า	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	ร้อยละของบุคคล ของหน่วยงาน	คณะบุคคลและหน่วย งานมีความพึงพอใจที่ดี	สำนักปลัด
30	โครงการจัดซื้อวัสดุยานพาหนะและขนส่ง	เพื่อจ่ายเป็นค่าวัสดุยานพาหนะ และขนส่ง	ทด.ล้นฟ้า	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	ร้อยละของบุคคล ของหน่วยงาน	คณะบุคคลและหน่วย งานมีความพึงพอใจที่ดี	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิต ของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
31	โครงการจัดซื้อวัสดุคอมพิวเตอร์	เพื่อจ่ายเป็นค่าวัสดุคอมพิวเตอร์	ทด.ล้นฟ้า	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	ร้อยละของประชาชน พึงพอใจ	ประชาชนได้รับความพอใจกันถ้วนหน้า	สำนักปลัด
32	โครงการพัฒนาระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน	เพื่อพัฒนาระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	ทด.ล้นฟ้า	20,000	20,000	20,000	20,000	30,000	ร้อยละของประชาชน พึงพอใจ	ประชาชนได้รับความพอใจกันถ้วนหน้า	กองคลัง
33	โครงการจัดซื้อโต๊ะทำงาน กองคลัง จำนวน 1 ตัว	เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ในสำนักงาน	โต๊ะ จำนวน 1 ตัว	5,500	15,000	15,000	15,000	15,000	ร้อยละของพนักงาน พึงพอใจ	พนักงานมีโต๊ะทำงานใช้	กองคลัง

1.8 แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิต ของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
10	โครงการสนับสนุนเครื่องเล่นสนามสไลเดอร์บ้านน้อย2ชั้นศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านล้นฟ้า	เพื่อให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้มีเครื่องเล่นที่ทันสมัย	จำนวน 1 ครั้ง/ปี	45,000	45,000	45,000	45,000	45,000	ร้อยละของเครื่องเล่นเด็กได้มาตรฐาน	สไลเดอร์บ้านน้อย 2 ชั้น จำนวน 1 อัน	กองการศึกษา
11	โครงการสนับสนุนเครื่องเล่นสนามชิงช้าควงคู่กระดานลื่นศูนย์บ้านหนองโลหนองแก	เพื่อให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้มีเครื่องเล่นที่ทันสมัย	จำนวน 1 ครั้ง/ปี	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	ร้อยละของเครื่องเล่นเด็กได้มาตรฐาน	สนามชิงช้าควงคู่กระดานลื่น จำนวน 1 อัน	กองการศึกษา
12	โครงการจัดภูมิทัศน์ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 3 ศูนย์	เพื่อปรับปรุงตกแต่งทางสีอาคาร ,	จำนวน 1 ครั้ง/ปี	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	ร้อยละความพึงพอใจบุคลากร/ผู้ปกครอง	พื้นที่สถานศึกษามีการทนุบำรุงที่สะอาด	กองการศึกษา
13	โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการบริการการศึกษา	เพื่อจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายสื่อการเรียนรู้อื่นต่างๆ ของเด็กนักเรียน	จำนวน 1 ครั้ง/ปี	24,400	24,400	24,400	24,400	24,400	ร้อยละความพึงพอใจบุคลากร/ผู้ปกครอง	มีการพัฒนาด้านการศึกษาที่ดีขึ้น	กองการศึกษา
14	จัดซื้อเครื่องปริ้นเตอร์	เพื่อเป็นการสนับสนุนการทำงานให้มีประสิทธิภาพ	จำนวน 1 เครื่อง	4,000	4,000	4,000	4,000	4,000	ร้อยละของจนท.พึงพอใจ	จนท.มีอุปกรณ์เครื่องใช้ในการทำงาน	กองการศึกษา
15	โครงการจัดซื้อวัสดุโฆษณาและเผยแพร่	เพื่อเป็นจัดซื้อสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนราชการ	จำนวน 3 ครั้ง/ปี	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	ร้อยละของ จนท.ที่พึงพอใจ	เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน	กองการศึกษา
16	โครงการบำรุงและการซ่อมแซมทรัพย์สิน	เพื่อจ่ายเป็นค่าบำรุงรักษาหรือซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์สำนักงาน	จำนวน 5 ครั้ง/	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	ร้อยละของจนท.พึงพอใจ	เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน	กองการศึกษา
17	โครงการจัดกิจกรรมวันเด็ก ประจำปี	เพื่อให้เด็กรู้จักหน้าที่ของตนและปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบวินัยอันดี	จำนวน 1 ครั้ง/ปี	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชน	เด็กนักเรียนได้มีความรู้รักสามัคคีและสนุก	กองการศึกษา
รวม	จำนวน 17 โครงการ	-	-						-	-	-

7 แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิต ของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
1	โครงการประเพณีงานลอยกระทงประจำปี ในตำบล 2566	เพื่อส่งเสริมฟื้นฟูและอนุรักษ์ประเพณีวันลอยกระทง	จำนวน 1 ครั้ง/ปี	70,000	70,000	70,000	70,000	70,000	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชน	ประชาชนได้อนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่น	กองการศึกษา
2	โครงการชูธรรมนำชีวิต ประจำปี 2566	เพื่อให้ประชาชนเยาวชนเข้าใจในพระธรรมศาสนามากขึ้น	จำนวน 1 ครั้ง/ปี	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชน	ประชาชนได้เข้าใจในธรรมะมากขึ้น	กองการศึกษา
3	โครงการทอดเทียนรวม ประจำปี 2566	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนอนุรักษ์ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	จำนวน 1 ครั้ง/ปี	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชน	ประชาชนได้อนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่น	กองการศึกษา
4	โครงการบวงสรวงพระพรหม ประจำปี 2,566	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนอนุรักษ์ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	จำนวน 1 ครั้ง/ปี	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชน	ประชาชนได้อนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่น	กองการศึกษา
5	โครงการประเพณีบุญบั้งไฟ ประจำปี 2,566	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนอนุรักษ์ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	จำนวน 1 ครั้ง/ปี	150,000	150,000	150,000	150,000	150,000	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชน	ประชาชนได้อนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่น	กองการศึกษา
6	โครงการอุดหนุนปกครองอำเภองานบุญผะเหวด 2566	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนอนุรักษ์ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	จำนวน 1 ครั้ง/ปี	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชน	ประชาชนได้อนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่น	กองการศึกษา
7	โครงการจัดการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติดประจำตำบล 2566	เพื่อเป็นการส่งเสริมเยาวชนให้ห่างไกลยาเสพติด	จำนวน 1 ครั้ง/ปี	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชน	รู้จักสามัคคี รู้แพ้รู้ชนะและอภัย	กองการศึกษา
8	โครงการแข่งขันกีฬาวงศ์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอจตุรพักตรพิมานสัมพันธ์และกีฬา	เพื่อสร้างความรู้รักสามัคคีร่วมกันรู้แพ้รู้ชนะรู้ภัย	จำนวน 1 ครั้ง/ปี	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชน	รู้จักสามัคคี รู้แพ้รู้ชนะและอภัย	กองการศึกษา
9	โครงการเด็กและเยาวชน,ประชาชนเข้าร่วมแข่งขันกีฬาภายในจังหวัดร้อยเอ็ด	เพื่อสร้างความรู้รักสามัคคีร่วมกันรู้แพ้รู้ชนะรู้ภัย	จำนวน 1 ครั้ง/ปี	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	ร้อยละความพึงพอใจของ เด็กและเยาวชน	รู้จักสามัคคี รู้แพ้รู้ชนะและอภัย	กองการศึกษา
10	โครงการอบรมเข้าค่ายคุณธรรมจริยธรรมต้านยาเสพติด	เพื่อสร้างจิตสำนึกให้กับเยาวชนมีสุขภาพที่ดีขึ้น	จำนวน 1 ครั้ง/ปี	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	ร้อยละความพึงพอใจประชาชนและเยาวชน	ผู้เข้าอบรมได้รับความรู้อย่างทั่วถึง	กองการศึกษา

1.3 แผนงาน สาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิต ของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
1	โครงการจัดซื้อน้ำยาพ่นหมอกควัน ทรายอะเบท	เพื่อกำจัดยุงลายให้ตายและลดน้อยลงช่วงที่ยุงระบาด	จำนวน 3 ครั้ง/ปี	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	ร้อยละ 70 ของยุงลายที่กำจัด	สามารถกำจัดยุงลายให้ลดน้อยลง	สำนักงานปลัด
2	โครงการจัดซื้อวัสดุเชื้อเพลิงและหล่อลื่น	เพื่อจ่ายเป็นค่าน้ำมันดีเซลน้ำมันก๊าด	จำนวน 3 ครั้ง/ปี	40,000	40,000	40,000	40,000	40,000	ร้อยละที่จนท.พึงพอใจ	หน่วยงานมีน้ำมันดีเซลน้ำมันก๊าด	สำนักงานปลัด
3	โครงการป้องกันควบคุมและยับยั้งโรคติดต่อโรคระบาด(การเกิดโรคระบาด โรคอุบัติใหม่ทั้งคน สัตว์และพืช	เพื่อป้องกันโรคติดต่อทั้งคนและสัตว์ พืช	จำนวน 1 ครั้ง/ปี	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	ร้อยละที่จนท.พึงพอใจ	เป็นขวัญและกำลังใจแก่ อสม. หมู่ที่ 1-9	สำนักงานปลัด
5	โครงการจัดตั้งกองทุนเคลื่อนไ้อไอดี	เพื่อให้ประชาชนได้รับเกลือไอดีครบถ้วน	หมู่ที่ 1	5,000	5,000	5,000	5,000	5,000	ร้อยละที่ประชาชนพึงพอใจ	ประชาชนได้รับเกลือครบทุกครัวเรือน	สำนักปลัด
6	โครงการจัดตั้งกองทุนเคลื่อนไ้อไอดี	เพื่อให้ประชาชนได้รับเกลือไอดีครบถ้วน	หมู่ที่ 2	5,000	5,000	5,000	5,000	5,000	ร้อยละที่ประชาชนพึงพอใจ	ประชาชนได้รับเกลือครบทุกครัวเรือน	สำนักปลัด
7	โครงการจัดตั้งกองทุนเคลื่อนไ้อไอดี	เพื่อให้ประชาชนได้รับเกลือไอดีครบถ้วน	หมู่ที่ 3	5,000	5,000	5,000	5,000	5,000	ร้อยละที่ประชาชนพึงพอใจ	ประชาชนได้รับเกลือครบทุกครัวเรือน	สำนักปลัด
8	โครงการจัดตั้งกองทุนเคลื่อนไ้อไอดี	เพื่อให้ประชาชนได้รับเกลือไอดีครบถ้วน	หมู่ที่ 4	5,000	5,000	5,000	5,000	5,000	ร้อยละที่ประชาชนพึงพอใจ	ประชาชนได้รับเกลือครบทุกครัวเรือน	สำนักปลัด
9	โครงการจัดตั้งกองทุนเคลื่อนไ้อไอดี	เพื่อให้ประชาชนได้รับเกลือไอดีครบถ้วน	หมู่ที่ 5	5,000	5,000	5,000	5,000	5,000	ร้อยละที่ประชาชนพึงพอใจ	ประชาชนได้รับเกลือครบทุกครัวเรือน	สำนักปลัด
10	โครงการจัดตั้งกองทุนเคลื่อนไ้อไอดี	เพื่อให้ประชาชนได้รับเกลือไอดีครบถ้วน	หมู่ที่ 6	5,000	5,000	5,000	5,000	5,000	ร้อยละที่ประชาชนพึงพอใจ	ประชาชนได้รับเกลือครบทุกครัวเรือน	สำนักปลัด
11	โครงการจัดตั้งกองทุนเคลื่อนไ้อไอดี	เพื่อให้ประชาชนได้รับเกลือไอดีครบถ้วน	หมู่ที่ 7	5,000	5,000	5,000	5,000	5,000	ร้อยละที่ประชาชนพึงพอใจ	ประชาชนได้รับเกลือครบทุกครัวเรือน	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิต ของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
12	โครงการรณรงค์และแก้ไขปัญหายาเสพติด To Be Number One	เพื่อให้ประชาชนห่างไกลยาเสพติด	หมู่ที่ 1	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	ร้อยละที่ประชาชน พึงพอใจ	ประชาชนได้ห่างไกลยา เสพติด	สำนักปลัด
13	โครงการรณรงค์และแก้ไขปัญหายาเสพติด To Be Number One	เพื่อให้ประชาชนห่างไกลยาเสพติด	หมู่ที่ 2	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	ร้อยละที่ประชาชน พึงพอใจ	ประชาชนได้ห่างไกลยา เสพติด	สำนักปลัด
14	โครงการรณรงค์และแก้ไขปัญหายาเสพติด To Be Number One	เพื่อให้ประชาชนห่างไกลยาเสพติด	หมู่ที่ 3	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	ร้อยละที่ประชาชน พึงพอใจ	ประชาชนได้ห่างไกลยา เสพติด	สำนักปลัด
15	โครงการรณรงค์และแก้ไขปัญหายาเสพติด To Be Number One	เพื่อให้ประชาชนห่างไกลยาเสพติด	หมู่ที่ 4	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	ร้อยละที่ประชาชน พึงพอใจ	ประชาชนได้ห่างไกลยา เสพติด	สำนักปลัด
16	โครงการรณรงค์และแก้ไขปัญหายาเสพติด To Be Number One	เพื่อให้ประชาชนห่างไกลยาเสพติด	หมู่ที่ 5	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	ร้อยละที่ประชาชน พึงพอใจ	ประชาชนได้ห่างไกลยา เสพติด	สำนักปลัด
17	โครงการรณรงค์และแก้ไขปัญหายาเสพติด To Be Number One	เพื่อให้ประชาชนห่างไกลยาเสพติด	หมู่ที่ 6	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	ร้อยละที่ประชาชน พึงพอใจ	ประชาชนได้ห่างไกลยา เสพติด	สำนักปลัด
18	โครงการรณรงค์และแก้ไขปัญหายาเสพติด To Be Number One	เพื่อให้ประชาชนห่างไกลยาเสพติด	หมู่ที่ 7	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	ร้อยละที่ประชาชน พึงพอใจ	ประชาชนได้ห่างไกลยา เสพติด	สำนักปลัด
19	โครงการรณรงค์และแก้ไขปัญหายาเสพติด To Be Number One	เพื่อให้ประชาชนห่างไกลยาเสพติด	หมู่ที่ 8	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	ร้อยละที่ประชาชน พึงพอใจ	ประชาชนได้ห่างไกลยา เสพติด	สำนักปลัด
20	โครงการรณรงค์และแก้ไขปัญหายาเสพติด To Be Number One	เพื่อให้ประชาชนห่างไกลยาเสพติด	หมู่ที่ 9	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	ร้อยละที่ประชาชน พึงพอใจ	ประชาชนได้ห่างไกลยา เสพติด	สำนักปลัด

[illegible]

[illegible]

1.4 แผนงาน สร้างความเข้มแข็งของชุมชน

[illegible]

[illegible]

4.2 บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ.2566-2570)
เทศบาลตำบลลิ้นฟ้า

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 1 การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเป็นสากล
ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

1. ยุทธศาสตร์ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1.9 แผนงาน เคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิต ของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
39	โครงการเสริมผิวทางแอสฟัลต์ติกคอนกรีตบ้านห้วย -บ้านโพธิ์ชัย อ.วาปีปทุมฯ	เพื่อให้ประชาชนเดินทางไปมาอย่างสะดวก	กว้าง 5 ม.ยาว285ม. หนา 0.04 ม.	500,000	500,000	500,000	500,000	500,000	ร้อยละที่ประชาชนพึงพอใจ	ประชาชนเดินทางไปมาอย่างสะดวก	กองช่าง
40	โครงการวางท่อ PVC ส่งน้ำบ้านโนนสำราญ หมู่ที่ 7 ท่อส่งน้ำหนองเชียงไปหนองแซ่	เพื่อให้ประชาชนเดินทางไปมาอย่างสะดวก	หมู่ที่ 7 ท่อ PVC	2,431,680	2,431,680	2,431,680	2,431,680	2,431,680	ร้อยละที่ประชาชนพึงพอใจ	ประชาชนได้มีน้ำใช้ได้อย่างสะดวก	กองช่าง
41	โครงการก่อสร้างหอดูดสูงระบบประปาหมู่บ้านลิ้นฟ้า หมู่ 1	เพื่อให้ประชาชนได้มีน้ำใช้ได้อย่างสะดวก	หอดูดสูงประปา	500,000	500,000	500,000	500,000	500,000	ร้อยละที่ประชาชนพึงพอใจ	ประชาชนได้มีน้ำใช้ได้อย่างสะดวก	กองช่าง
42	โครงการก่อสร้างหอดูดสูงระบบประปาหมู่บ้านลิ้นฟ้า หมู่ 2	เพื่อให้ประชาชนได้มีน้ำใช้ได้อย่างสะดวก	หอดูดสูงประปา	500,000	500,000	500,000	500,000	500,000	ร้อยละที่ประชาชนพึงพอใจ	ประชาชนได้มีน้ำใช้ได้อย่างสะดวก	กองช่าง
43	โครงการก่อสร้างหอดูดสูงระบบประปาหมู่บ้านลิ้นฟ้า หมู่ 3	เพื่อให้ประชาชนได้มีน้ำใช้ได้อย่างสะดวก	หอดูดสูงประปา	500,000	500,000	500,000	500,000	500,000	ร้อยละที่ประชาชนพึงพอใจ	ประชาชนได้มีน้ำใช้ได้อย่างสะดวก	กองช่าง
44	โครงการขยายไหล่ถนน คสล.บ้านลิ้นฟ้า หมู่ที่ 1	เพื่อให้ประชาชนเดินทางไปมาอย่างสะดวก	หนา 0.10 เมตร มีพื้นที่ก่อสร้างไม่น้อยกว่า 857 ตร.ม.	331,000	331,000	331,000	331,000	331,000	ร้อยละที่ประชาชนพึงพอใจ	ประชาชนเดินทางไปมาอย่างสะดวก	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิต ของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
46	โครงการวางท่อระบายน้ำครึ่งซีก บ้านลีนฟ้า หมู่ที่ 1	เพื่อให้น้ำระบายไม่ท่วมบ้านเรือน	ท่อระบายน้ำ ขนาด 0.60x1.00 ม.	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	ร้อยละที่ประชาชน พึงพอใจ	น้ำไม่ท่วมบ้านเรือน ราษฎร	กองช่าง
45	โครงการล้อมรั้วลวดหนามดอนปู่ตาพร้อม ชุดร่องระบายน้ำบ้านลีนฟ้า	เพื่อป้องกันวัว-ควายไม่ให้ เข้า และระบายน้ำได้ดี	ล้อมรั้วลวดหนาม	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	ร้อยละที่ประชาชน พึงพอใจ	ล้อมรั้วลวดหนาม	กองช่าง
47	โครงการวางท่อระบายน้ำครึ่งซีก บ้านลีนฟ้า หมู่ที่ 2	เพื่อให้น้ำระบายไม่ท่วมบ้านเรือน	ท่อระบายน้ำขนาด 0.60x1.00 เมตร	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	ร้อยละที่ประชาชน พึงพอใจ	น้ำไม่ท่วมบ้านเรือน ราษฎร	กองช่าง
48	โครงการก่อสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้าน ห้วย หมู่ที่ 4 ตำบลลีนฟ้า อำเภอดงหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 2 ช่วง ช่วงที่1ขยายไหล่ทางกว้างข้างละ 1.00 เมตร ยาวรวม 475 เมตร หรือมีพื้นที่ก่อสร้างไม่ น้อยกว่า 475 ตารางเมตร หนา 0.15 เมตร ช่วงที่2ก่อสร้างถนน คสล.ข้างละ2.50 เมตร ยาว128 เมตร หรือมีพื้นที่ ก่อสร้างไม่น้อย กว่า 320 ตารางเมตร หนา 0.15 เมตร	เพื่อให้ประชาชนเดินทาง ไปมาได้อย่างสะดวก	บ้านห้วย หมู่ที่ 4	500,000	500,000	500,000	500,000	500,000	ร้อยละที่ประชาชน พึงพอใจ	ประชาชนเดินทางไปมา อย่างสะดวก	กองช่าง
49	โครงการก่อสร้างเสริมผิวทาง Asphaltic concrete บ้านหนองแขว หมู่ที่5ตำบลลีนฟ้า จากสามแยกหน้าโรงเรียนรัตนประชานุสรณ์ ไปวัดสุวรรณค้อารมณณ์ ผิวจราจร กว้าง 5.00 ม.	เพื่อให้ประชาชนเดินทาง ไปมาได้อย่างสะดวก	บ้านหนองแขว หมู่ที่ 5	451,000	451,000	451,000	451,000	451,000	ร้อยละที่ประชาชน พึงพอใจ	ประชาชนเดินทางไปมา อย่างสะดวก	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.02

แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ.2566 - 2570)

สำหรับ อุดหนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรประชาชน

เทศบาลตำบลลิ้นฟ้า

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 1 การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเป็นสากล

ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ 3 ด้านการท่องเที่ยว

2. ยุทธศาสตร์ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

2.1 แผนงาน เคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิต ของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยงาน ที่ขอรับเงิน อุดหนุน
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)				
1	ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำในพื้นที่ ม.1-ม.9	เพื่อความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชน	หมู่ที่ 1- หมู่ที่9	600,000	600,000	600,000	600,000	600,000	ร้อยละที่ประชาชน มีไฟฟ้าใช้เพิ่มขึ้น	ประชาชนมีความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	กองช่าง	การไฟฟ้าส่วน ภูมิภาคอำเภอ จตุรพักตรพิมาน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิต ของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยงาน ที่ขอรับเงิน อุดหนุน
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)				
2	ขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร ในพื้นที่ ม.1-9 - สายทางในพื้นที่ ม.1 - สายทางในพื้นที่ ม.2 - สายทางในพื้นที่ ม.3 - สายทางในพื้นที่ ม.5 - สายทางในพื้นที่ ม.7 - สายทางในพื้นที่ ม.8 - สายทางในพื้นที่ ม.9	เพื่อประชาชนมีไฟฟ้า ใช้ในการทำการเกษตร และมีความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน	หมู่ที่ 1-หมู่ที่ 9	1,600,000	1,600,000	1,600,000	1,600,000	1,600,000	ร้อยละของ ประชาชนพึง พอใจที่มีไฟฟ้าใช้	ประชาชนมีไฟฟ้าใช้เพื่อ การเกษตรและมีความ ปลอดภัย	กองช่าง	การไฟฟ้าส่วน ภูมิภาคอำเภอ จตุรพักตรพิมาน
รวม	จำนวน 1 โครงการ	-	-						-	-	-	-

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิต ของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยงาน ที่ขอรับเงิน อุดหนุน
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)				
1	อุดหนุน โครงการศูนย์ข้อมูล ข่าวสารและศูนย์ข้อมูลการ ซื้อการจ้าง อำเภोजตรพัทร์พินา	เพื่อให้ข้อมูลข่าวสาร เผยแพร่อย่างเป็นปัจจุบัน และกว้างขวาง	จำนวน 1 ครั้ง/ปี	20,000	20,000	20,000	20,000		ร้อยละที่ประชาชน พึงพอใจ	หน่วยงานมีช่องทาง เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร	สำนักปลัด	อบต. ป่าสังข์
รวม	จำนวน 1 โครงการ	-	-	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	-	-	-	-

แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ.2566 - 2570)
แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ.2566-2570)

สำหรับ ประสานโครงการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
เทศบาลตำบลลิ้นฟ้า

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 1 การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเป็นสากล

ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ 3 ด้านการท่องเที่ยว

2. ยุทธศาสตร์ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

2.1 แผนงาน เคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิต ของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
1	โครงการขุดเจาะบ่อบาดาลเพื่อการเกษตรภายในหมู่บ้านและรอบดอนปู่ตา	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำใช้ในการเกษตรภายในหมู่บ้าน	บ่อบาดาล 9 บ่อ หมู่ที่ 1- หมู่ที่ 9	3,000,000	3,000,000	3,000,000	3,000,000	3,000,000	ร้อยละที่ประชาชนพึงพอใจ	ประชาชนได้มีบ่อบาดาล ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน	กองช่าง
2	โครงการขยายถนน คสล. ในเขตเทศบาล	เพื่อให้ประชาชนเดินทางไปมาอย่างสะดวก	ขยายถนนจาก 4 เมตร เป็น 5เมตรทุกเส้นทาง	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	ร้อยละที่ประชาชนพึงพอใจ	ประชาชนเดินทางได้สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิต ของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
3	โครงการขุดลอกหนองแซ่ หมู่ที่ 7	เพื่อเก็บกักน้ำไว้ในฤดูแล้ง	ปริมาณ 3,500 ลบ.ม.	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	ร้อยละที่ประชาชน พึงพอใจ	เก็บกักน้ำไว้ใน ฤดูแล้ง	กองช่าง
4	โครงการขุดลอกหนองโน หมู่ที่ 7	เพื่อเก็บกักน้ำไว้ในฤดูแล้ง	ปริมาณ 3,500 ลบ.ม.	400,000	400,000	400,000	400,000	400,000	ร้อยละที่ประชาชน พึงพอใจ	เก็บกักน้ำไว้ใน ฤดูแล้ง	กองช่าง
5	โครงการขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร	เพื่อให้ประชาชนในหมู่บ้าน	หมู่ที่ 1-หมู่ที่ 9	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	ร้อยละที่ประชาชน	เก็บกักน้ำไว้ใน	กองช่าง
6	โครงการขุดลอกหนองฮางฮะ หมู่ที่ 6	เพื่อเก็บกักน้ำไว้ในฤดูแล้ง	ปริมาณ 3,500 ลบ.ม.	9,000,000	9,000,000	9,000,000	9,000,000	9,000,000	ร้อยละของประชาชน พึงพอใจ	เก็บกักน้ำไว้ใน ฤดูแล้ง	กองช่าง
7	โครงการขุดลอกหนองแซว หมู่ที่ 5	เพื่อเก็บกักน้ำไว้ในฤดูแล้ง	ปริมาณ 3,500 ลบ.ม.	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	ร้อยละของประชาชน พึงพอใจ	เก็บกักน้ำไว้ใน ฤดูแล้ง	กองช่าง
8	โครงการก่อสร้างถนนลาดยางจาก บ้านลิ้นฟ้าหมู่ที่๑-บ้านหนองฮูป่าแดง ตำบลดู่น้อยและบ้านไม้ล่าว ตำบลเมืองหงส์	เพื่อให้ประชาชนเดินทาง ไปมาอย่างสะดวก	กว้าง 5 เมตร ยาว 1,540 เมตร	10,000,000	10,000,000	10,000,000	10,000,000	10,000,000	ร้อยละของประชาชน พึงพอใจ	ถนนลาดยางประชาชน เดินทางไปมาอย่างสะดวก	กองช่าง

[illegible]

แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ.2566 - 2570)
แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ.2566-2570)
สำหรับ ประสานโครงการพัฒนาจังหวัด
เทศบาลตำบลลิ้นฟ้า

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 1 การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเป็นสากล

ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ 3 ด้านการท่องเที่ยว

2. ยุทธศาสตร์ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

2.1 แผนงาน เเคะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิต ของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
1	โครงการก่อสร้าง คสล.จากบ้านลิ้นฟ้า หมู่ที่ ๑ - บ้านหนองฮูป่าแดง ตำบลดู่น้อย	เพื่อการคมนาคมที่สะดวก	หมู่ที่ 1	7,000,000	7,000,000	7,000,000	7,000,000	7,000,000	ร้อยละที่ประชาชนพึงพอใจ	ประชาชนเดินทางได้สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
2	โครงการก่อสร้าง ถนนลาดยางจากบ้านลิ้นฟ้าหมู่ที่1-บ้านหนองฮูป่าแดง ตำบลดู่น้อย	เพื่อการคมนาคมที่สะดวก	หมู่ที่ 1	9,000,000	9,000,000	9,000,000	9,000,000	9,000,000	ร้อยละที่ประชาชนพึงพอใจ	ประชาชนเดินทางได้สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
3	โครงการก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์	เพื่อใช้ในการประชุมประชาคมหมู่บ้านและประชุมในหมู่บ้าน	หมู่ที่ 1- หมู่ที่ 9	3,000,000	3,000,000	3,000,000	3,000,000	3,000,000	ร้อยละที่ประชาชนพึงพอใจ	อาคารอเนกประสงค์จำนวน 9 หลัง	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิต ของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
4	โครงการก่อสร้างสะพานข้ามลำห้วยแรง	เพื่อให้ประชาชนเดินทางไปมา อย่างสะดวก	หมู่ที่ 1, 3	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	ร้อยละที่ประชาชน พึงพอใจ	ประชาชนสัญจรไป มาได้	กองช่าง
5	โครงการวางรางระบายน้ำครึ่งซีก	เพื่อระบายน้ำออกจากหมู่บ้าน น้ำไม่ท่วมบ้านเรือน	หมู่ที่ 1,2,6,7,9	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	ร้อยละที่ประชาชน พึงพอใจ	ประชาชนเดินทางได้ สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
6	โครงการปรับปรุงระบบน้ำประปา	เพื่อให้ประชาชนมีระบบน้ำ ประปาใช้ได้อย่างสะดวก	หมู่ที่ 1- หมู่ที่ 9	900,000	900,000	900,000	900,000	900,000	ร้อยละของประชาชน พึงพอใจ	ประชาชนมีน้ำประปาใช้ ได้อย่างสะดวก	กองช่าง
7	โครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนน คสล. ภายในเขตตำบล	เพื่อให้ประชาชนเดินทางไปมา อย่างสะดวก	หมู่ที่ 1 - หมู่ที่ 9	300,000	300,000	300,000	300,000	300,000	ร้อยละของประชาชน พึงพอใจ	ประชาชนเดินทางไป มาอย่างสะดวก	กองช่าง
8	โครงการซ่อมแซมถนนลูกรังภายใน หมู่บ้าน	เพื่อให้ประชาชนเดินทางไปมา อย่างสะดวก	หมู่ที่ 1 - หมู่ที่ 9	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	ร้อยละของประชาชน พึงพอใจ	เดินทางไปมาอย่าง สะดวก	กองช่าง

[illegible]

แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ.2566 - 2570)

แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี(พ.ศ.2566-2570)

สำหรับ โครงการที่ดำเนินการโดยไม่ใช้งบประมาณ

เทศบาลตำบลลิ้นฟ้า

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 4 การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การบริการ และการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ 4 ด้านการจัดการศึกษาและการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคมและคุณภาพชีวิต

4.ยุทธศาสตร์ ด้านการศึกษา กีฬา อนุรักษ์ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น

4.1 แผนงาน การศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิต ของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
1	โครงการวันรัฐพิธีวันสำคัญทางศาสนา และวันสำคัญของทางราชการ	เพื่อเป็นการส่งเสริมงานพิธี ต่างๆ ของทางราชการ	ทต.ลิ้นฟ้า	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	ร้อยละความพึง พอใจของ জন.ท.	เป็นการอนุรักษ์พิธีทาง ศาสนาประเพณีท้องถิ่น	กองการ ศึกษา
2	โครงการจัดงานเผยแพร่ผลงานสถาน ศึกษา	เพื่อเป็นการเผยแพร่ข่าวสาร ทางการศึกษา	โรงเรียนในเขต พื้นที่ตำบลลิ้นฟ้า	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	ร้อยละที่นักเรียน มีความพึงพอใจ	บุคลากรครูเตรียม ความพร้อมด้านการ เรียนรู้ให้นักเรียน อย่างมีคุณภาพ	กองการ ศึกษา

แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ.2566 - 2570)

แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี(พ.ศ.2566-2570)

เทศบาลตำบลลิ้นฟ้า

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา					หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
						2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)	
1	บริหารงานทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	เพื่อจัดหาเครื่องมือต่างๆให้ พร้อมใช้สำหรับหน่วยงาน	จำนวน 24 ครั้ง	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	สำนักงานปลัด
2	บริหารงานทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน	จำนวน 24 ครั้ง	40,000	40,000	40,000	40,000	40,000	สำนักงานปลัด
3	บริหารงานทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เพื่อจัดหาครุภัณฑ์ที่จำเป็น สะดวกต่อการทำงาน	จำนวน 4 ครั้ง	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	สำนักงานปลัด
4	บริหารงานทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์อื่น	เพื่อจัดหาครุภัณฑ์ที่จำเป็น สะดวกต่อการทำงาน	จำนวน 4 ครั้ง	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	สำนักงานปลัด
6	การศึกษา	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน	จำนวน 4 กิจกรรม	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	กองการศึกษา
7	การศึกษา	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เพื่อจัดหาครุภัณฑ์ที่จำเป็น สะดวกต่อการทำงาน	จำนวน 4 ครั้ง	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	กองการศึกษา

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา					หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
						2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)	
8	สังคมสงเคราะห์	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน	จำนวน 4 ครั้ง	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	สำนักงานปลัด
9	เคหะและชุมชน	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ก่อสร้าง	เพื่อให้มีเครื่องมือในการปฏิบัติ	จำนวน 4 ครั้ง	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	กองช่าง
10	เคหะและชุมชน	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เพื่อจัดหาครุภัณฑ์ที่จำเป็น สะดวกต่อการทำงาน	จำนวน 4 ครั้ง	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	กองช่าง
11	เคหะและชุมชน	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน	จำนวน 4 ครั้ง	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	กองช่าง
12	สร้างความเข้มแข็ง ชุมชน	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน	จำนวน 4 ครั้ง	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	สำนักงานปลัด
13	สร้างความเข้มแข็ง ชุมชน	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ	เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน	จำนวน 4 ครั้ง	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	สำนักงานปลัด
14	สร้างความเข้มแข็ง ชุมชน	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์เครื่องดับเพลิง	เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน	จำนวน 4 ครั้ง	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	สำนักงานปลัด

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา					หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
						2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)	
15	การเกษตร	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์การเกษตร (เครื่องพ่นหมอกควันแบบ ติดตั้งรถ)	เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน	จำนวน 1 เครื่อง	40,000	40,000	40,000	40,000	40,000	สำนักงานปลัด
16	การพาณิชย์	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เพื่อจัดหาครุภัณฑ์ที่จำเป็น สะดวกต่อการทำงาน	จำนวน 4 ครั้ง	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	กองช่าง
17	การพาณิชย์	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ก่อสร้าง	เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน	จำนวน 4 ครั้ง	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	กองช่าง
รวม 17 โครงการ						375,132	375,134	375,136	375,138	375,140	-

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ.2566 - 2570)
เทศบาลตำบลลิ้นฟ้า

แบบ ผ. 07

ยุทธศาสตร์	ปี 2566		ปี 2567		ปี 2568		ปี 2569		ปี 2570		รวม 4 ปี	
	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
1) ยุทธศาสตร์ด้านบริหารจัดการ												
1.1 แผนงานบริหารงานทั่วไป	15	1,988,000	15	1,988,000	15	1,988,000	15	1,988,000	15	1,988,000	60	7,952,000
1.2 แผนงาน การศึกษา	9	680,000	9	680,000	9	680,000	9	680,000	9	680,000	36	2,720,000
1.3 แผนงาน สาธารณสุข	2	160,000	2	160,000	2	160,000	2	160,000	2	160,000	8	640,000
1.4 แผนงาน สังคมสงเคราะห์	2	20,000	2	20,000	2	20,000	2	20,000	2	20,000	8	80,000
1.5 แผนงาน เศรษฐกิจชุมชน	13	2,840,000	13	2,840,000	13	2,840,000	13	2,840,000	13	2,840,000	56	11,360,000
1.6 แผนงาน สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน	7	80,000	7	80,000	7	80,000	7	80,000	7	80,000	8	80,000
1.7 แผนงาน การศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	2	30,000	2	10,000	2	10,000	2	10,000	2	10,000	1	10,000
1.8 แผนงาน อุตสาหกรรมการโยธา	1	300,000	1	300,000	1	300,000	1	300,000	1	300,000	4	1,200,000
1.9 แผนงาน การเกษตร	4	90,000	4	50,000	4	50,000	4	50,000	4	50,000	12	200,000
1.10 แผนงาน การพาณิชย์	2	30,000	2	30,000	2	30,000	2	30,000	2	30,000	8	120,000
รวม	57	6,218,000	57	6,158,000	57	6,158,000	57	6,158,000	57	6,158,000	201	24,362,000

ยุทธศาสตร์	ปี 2566		ปี 2567		ปี 2568		ปี 2569		ปี 2570		รวม 4 ปี	
	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
2) ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน												
2.1 แผนงาน เคหะและชุมชน												
รวม	ปี 2566		ปี 2567		ปี 2568		ปี 2569		ปี 2570		244	#####
3) ยุทธศาสตร์ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ		
3.1 แผนงาน สังคมสงเคราะห์	13	1,081,000	13	1,081,000	13	1,081,000	13	1,081,000	13	1,081,000	52	4,324,000
3.2 แผนงาน สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน	16	260,000	16	260,000	16	260,000	16	260,000	16	260,000	64	1,040,000
3.3 แผนงาน การเกษตร	4	105,000	4	105,000	4	105,000	4	105,000	4	105,000	16	420,000
3.4 งบกลาง	3	9,900,000	3	9,900,000	3	9,900,000	3	9,900,000	3	9,900,000	12	39,600,000
รวม	36	11,346,000	36	11,346,000	36	11,346,000	36	11,346,000	36	11,346,000	144	45,384,000
4. ยุทธศาสตร์ ด้านการศึกษา กีฬา อนุรักษ์ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น												
.1 แผนงาน การศึกษา	27	7,175,400	40	7,275,400	40	7,275,400	40	7,275,400	40	7,275,400	160	29,101,600
1.2 แผนงาน เคหะและชุมชน	7	2,620,000	7	2,620,000	7	2,620,000	7	2,620,000	7	2,620,000	28	10,480,000
1.3 แผนงาน การศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	14	1,352,000	14	1,352,000	14	1,352,000	14	1,352,000	14	1,352,000	56	5,408,000
รวม	48	11,147,400	61	11,247,400	61	#####	61	11,247,400	61	11,247,400	244	44,989,600

แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ.2566 - 2570)

ยุทธศาสตร์	ปี 2566		ปี 2567		ปี 2568		ปี 2569		ปี 2570		รวม 4 ปี	
	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ
	โครงการ	(บาท)	โครงการ	(บาท)	โครงการ	(บาท)	โครงการ	(บาท)	โครงการ	(บาท)	โครงการ	(บาท)
5. ยุทธศาสตร์ ด้านการสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน												
สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม												
1.1 แผนงาน บริหารงานทั่วไป	1	20,000	1	20,000	1	20,000	1	20,000	1	20,000	4	80,000
1.2 แผนงาน การรักษาความสงบภายใน	11	1,238,000	11	1,238,000	11	1,238,000	11	1,238,000	11	1,238,000	44	4,952,000
1.3 แผนงาน สาธารณสุข	14	660,000	15	660,000	15	660,000	15	660,000	15	660,000	60	2,640,000
1.4 แผนงาน เคหะและชุมชน	8	3,900,000	8	3,900,000	8	3,900,000	8	3,900,000	8	3,900,000	32	15,600,000
1.5 แผนงาน สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน	24	896,000	24	896,000	24	896,000	24	896,000	24	896,000	96	3,584,000
1.6 แผนงาน การเกษตร	22	718,000	22	718,000	22	718,000	22	718,000	22	718,000	88	2,872,000
รวม	80	7,432,000	81	7,432,000	81	7,432,000	81	7,432,000	81	7,432,000	336	29,888,000
รวมทั้ง 5 ยุทธศาสตร์	221	36,143,400	235	36,183,400	235	36,183,400	235	36,183,400	235	36,183,400	1,185	300,883,600

แบบ ผ. 07

[illegible]

แบบ ผ. 07

[illegible]

แบบ ผ. 07

ยุทธศาสตร์	ปี 2566		ปี 2567		ปี 2568		ปี 2569		ป 2570		รวม 4 ปี	
	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
1) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการ												
2) ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน												
2.1 แผนงาน เเคะและชุมชน	21	113,900,000	21	113,900,000	21	113,900,000	21	113,900,000	21	113,900,000	84	455,600,000
รวม	21	113,900,000	21	113,900,000	21	113,900,000	21	113,900,000	21	113,900,000	84	455,600,000
3) ยุทธศาสตร์ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต												
4. ยุทธศาสตร์ ด้านการศึกษา กีฬา อนุรักษ์ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น												
5. ยุทธศาสตร์ ด้านการสร้าง ความเข้มแข็งให้ชุมชน สาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม												
รวมทั้ง 5 ยุทธศาสตร์	21	113,900,000	21	113,900,000	21	113,900,000	21	113,900,000	21	113,900,000	84	455,600,000

แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ.2566 - 2570)

การติดตามและประเมินผล

5.1 การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์และโครงการ

1. กรอบและแนวทางในการติดตามและประเมินผล

1.1 กำหนดกรอบและแนวทางในการติดตามและประเมินผล สอดคล้องกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ข้อ 29

1.2 กำหนดกรอบเวลา (Time & Time Frame) ความสอดคล้อง (Relevance) ความเพียงพอ (Adequacy) ความก้าวหน้า (Progress) ประสิทธิภาพ (Efficiency) ประสิทธิผล (Effectiveness) ผลลัพธ์และผลผลิต (Outcome and Output) การประเมินผลกระทบการประเมินผลกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นต้น

1.3 กำหนดแนวทางการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมการติดตามและประเมินผลมีความจำเป็นที่จะต้องวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของท้องถิ่น ทั้งในระดับหมู่บ้าน/ชุมชน ตำบล และอาจรวมถึงอำเภอและจังหวัดด้วย เพราะว่าหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล/องค์กร/หน่วยงานต่างๆ ล้วนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันกับสิ่งแวดล้อมภายใต้สังคมที่เป็นทั้งระบบเปิดมากกว่าระบบปิดในปัจจุบัน

2. ระเบียบ วิธีในการติดตามและประเมินผล

ระเบียบ วิธีในการติดตามและประเมินผล วิธีการติดตามและประเมินผล วิธีการในการติดตามและประเมินผล ยุทธศาสตร์ ซึ่งจะต้องกำหนดวิธีการติดตามและประเมินผลกำหนดช่วงเวลาในการติดตามและประเมินผล โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญอย่างน้อย 2 ประการ ดังนี้

2.1 ระเบียบในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ระเบียบวิธีในการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนา ควรมีองค์ประกอบใหญ่ๆ ที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1) ผู้เข้าร่วมติดตามและประเมินผล อันได้แก่ คณะกรรมการติดตามและประเมินผล ผู้รับผิดชอบแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ประชาชนในท้องถิ่น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) ในท้องถิ่นนั้นๆ

2) เครื่องมือ อันได้แก่ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือสิ่งที่ใช้เป็นสื่อสำหรับการติดตามและประเมินผล

3) กรรมวิธี อันได้แก่ วิธีการที่จะดำเนินการติดตามและประเมินผล จะต้องศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์โครงการ ซึ่งเป็นการดูเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา

2.2 วิธีในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

1) การออกแบบการติดตามและประเมินผล การออกแบบเพื่อการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนามีเป้าหมายเพื่อ มุ่งตอบปัญหาการติดตามและประเมินผลได้อย่างตรงประเด็น

แผนพัฒนาทำ 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ โครงการพัฒนา โดยการสำรวจเป็นการรวบรวมข้อมูลจากบันทึกหรือทะเบียนที่มีผู้จัดทำไว้แล้ว

ทดสอบต่างๆ การประเมินการปฏิบัติงานและแนวทางการวัด

3.2 การสัมภาษณ์ อาจเป็นการสัมภาษณ์เดี่ยว หรือกลุ่มก็ได้ การสัมภาษณ์เป็นการยืนยันว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้ได้รับผลกระทบมีความเกี่ยวข้องและได้รับผลกระทบในระดับใด คณะกรรมการติดตามและประเมินผลจะต้องกำหนด แนวทางการสัมภาษณ์ด้วย โดยทั่วไปการสัมภาษณ์ถูกแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการหรือ กึ่งทางการ และการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ คล้ายกับการพูดสนทนา ไม่มีพิธีรีตรอง ไม่เคร่งครัด

3.3 การสังเกต ใช้การสังเกตเพื่อเฝ้าดูว่ากำลังเกิดอะไรขึ้นกับการพัฒนาท้องถิ่น ต้องมีการบันทึกการสังเกต

แนวทางในการสังเกตและกำหนดการดำเนินการสังเกต

1) การสังเกตแบบมีส่วนร่วม เป็นวิธีการสังเกตที่คณะกรรมการติดตามและประเมินผลเข้าไปใช้ชีวิตร่วมกับ

บุคคล ชุมชน มีกิจกรรมร่วมกัน

2) การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม หรือการสังเกตโดยตรง เป็นการสังเกต บันทึกลักษณะทางกายภาพ

โครงสร้างและความสัมพันธ์ของสมาชิกในสังคม หมู่บ้าน/ชุมชนนั้นๆ

3.4 การสำรวจ การสำรวจเพื่อประเมินความคิดเห็น การรับรู้ ทศนคติ ความพึงพอใจ ความต้องการของ ยุทธศาสตร์คณะกรรมการติดตามและประเมินผลจะต้องมีการบันทึกการสำรวจ และทิศทางทางสำรวจ

3.5 เอกสารการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้อเอกสาร ซึ่งเป็นเอกสารที่ เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้อเอกสาร ซึ่งเกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนา ปัญหาและ ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สาเหตุของปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหา ตลอดจนการกำหนดเป้าหมาย แนวทางการพัฒนา พันธกิจ และวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ.2566 - 2570)

โดยใช้รูปแบบเชิงพรรณนา ซึ่งสามารถแสดงได้ทั้งการอธิบายเชิงสถิติ รูปภาพ กราฟ ข้อมูลต่าง ๆ โดยการใช้ แบบสำหรับการติดตามและประเมินผลเชิงปริมาณและคุณภาพ

Kaplan & Norton

(3) แบบมุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ (Result Framework Model (RF))

(4) แบบเชิงเหตุผล (Logical Model) ตัวแบบเชิงเหตุผล หรือ Logical Model

(5) แบบวัดกระบวนการปฏิบัติงาน (Process Performance Measurement System (PPMS))

ระบบการวัดกระบวนการปฏิบัติงานหรือ PPMS

(6) แบบการประเมินโดยใช้วิธีการแก้ปัญหาหรือเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้นหรือ Problem-Solving

Method

(7) แบบการประเมินแบบมีส่วนร่วม (Participatory Methods)

(8) แบบการประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation)

(9) แบบการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment Model)

(10) แบบการประเมินตนเอง (Self-assessment Model) และ

(11) แบบอื่น ๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดขึ้น ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กรอบตามข้อ (1)-(10)

หรือเป็นแบบผสมก็ได้

ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไรหรือราชการได้ประโยชน์อย่างไร วัดผลนั้นได้จริงหรือไม่ หรือวัดได้เท่าไร

(Key Performance Indicators : KPIs) ผลกระทบ (Impact)

5.3 ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

5.3.1 ผลกระทบนำไปสู่อนาคต

5.3.2 ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา